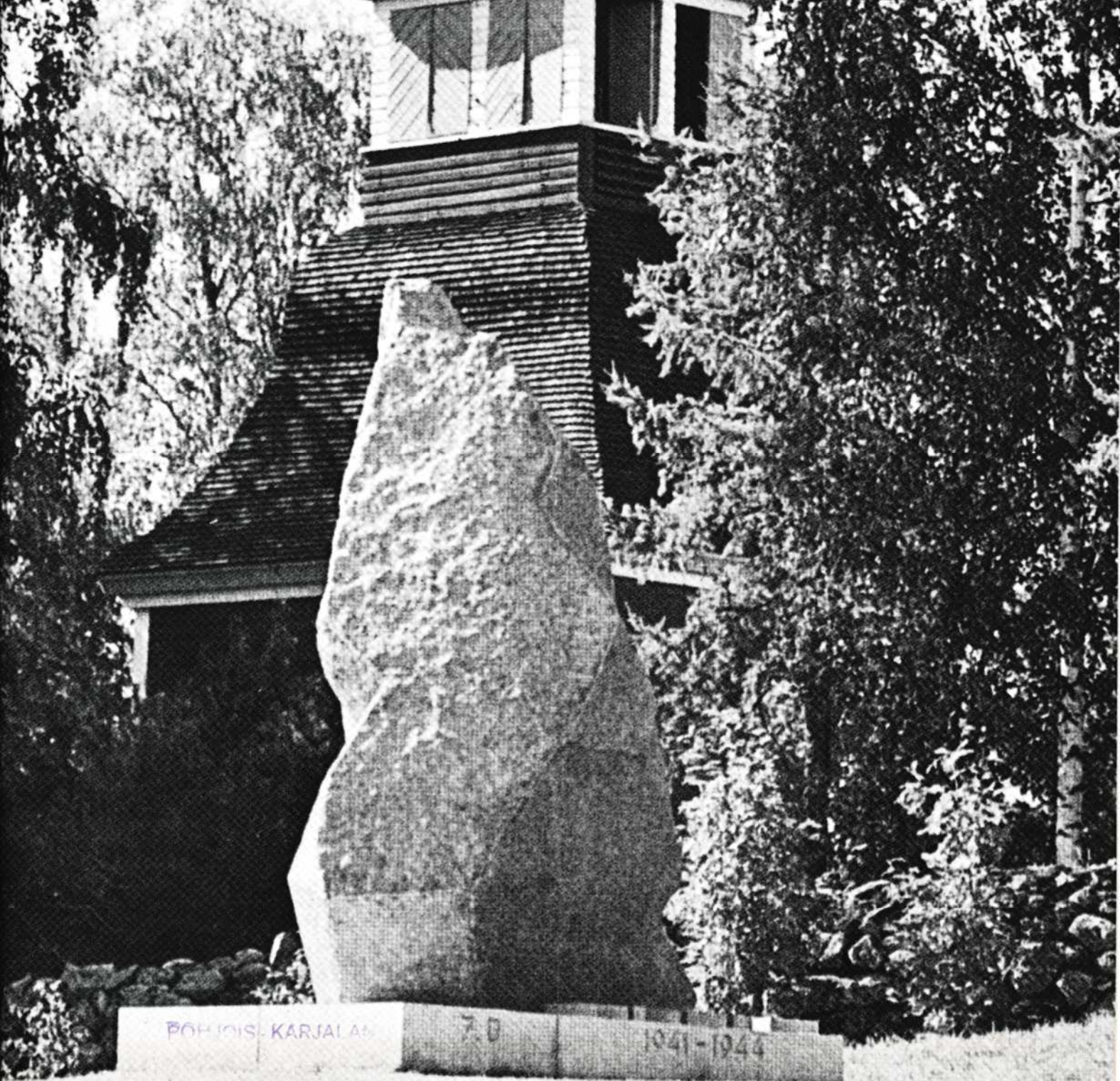

KARJALAN JÄÄKÄRI

2'76

Tiedättehän, että Herra
on Jumalani
Hän on Meidät tehnyt
Hänen Me olemme

psalmi 100

**JOENSUUN JA PIELISENSUUN
EV.LUT. SEURAKUNNAT**

POHJOIS-KARJALAN HAKA OY

Joensuu Siltakatu 4 A
puh. 26 026

Joensuun Kukka- ja
HAUTAUSPALVELU
M. ERONEN RANTAKATU 23. PUH. 26 666

JOENSUUN TAPETTI JA VÄRI

JOENSUUN

HUONEKALUKESKUS OY

KAIKKI LASIASIAT

JOENSUUN LASI OY

Kuurnankatu 8

puh. 822 650
822 632

OVI JA VANERI OY

Rakennus- ja puutavara-alan erikoisliike
Teollisuuskatu 22 Joensuu puh. 26201

Toinen maa ilman sota

WSOY

**Ainutlaatuinen suurteos
ennennäkemätön kuvitus**

Ihmiskunnan vaiheiden julmin ja järkyttävin näytös. Ainutlaatuinen kokonaisesitys toisen maailmansodan tapahtumista. Ainutlaatuinen kuvitus, suurin osa valokuvista Suomessa ennen julkaisemattomia.

- 6 osaa
- 3360 suurta sivua
- 5500 kuvaa, joista puolet monivärisiä
- satoja kartoja ja moniväripiirroksia

Ovh. mvk. 840 mk,
42 mk kuukaudessa

**Ilmaisetuna
Viisi sodan vuotta**

Sähkölähteenmäki pistää sähkön töihin

Sähkölähteenmäen tinkimätön toiminta-ajatus on korkea laatu, yksilöllinen palvelu, tekninen taita-

minen ja tehokas toiminta. Siksi se on maan johtavia sähköalan yrityksiä.

SÄHKÖLÄHTEENMÄKI

pistää sähkön töihin

Pielisensuun **AUTO**⁰
KORJAAMO Y

Toimitamme varastostamme:

**erikoisteräksiä
hitsauslisäaineita
työstökoneita**

OY STÉN & Co AB

Mannerheimintie 29 B
00250 HELSINKI 25

Puhelin 41 01 44
Telex 12-853

 JOENSUUN
HOYLÄAMO Y

LEHTOSEN LIIKENNE OY

Teollisuuskatu 6 Joensuu
puh. 24 409

PIELISKONE

Niskakatu 7 Joensuu
Puh. 24 883

PARTURI-KAMPAAMO PAANANEN

Siltakatu 18 Joensuu p. 22 061

Muodikkaat leikkaukset ja kampaukset
kaikille ja kaikenikäisille
TERVETULOA

POHJOLAN *Rengas*
JOEL REPO KY

Tulliportinkatu 52

**JOENSUUN VESI- JA
LÄMPÖJOHTOLIIKE**

Merimiehenkatu 6 A
puh. 23 178

LAATUNELIÖ KY

Yläsatamakatu 10
Joensuu puh. 21 494

TV- ja radioalan liike

T:MI TEVERA

Koskikatu 5 Joensuu
Puh. 23 736

**Tehkää seuramatkat
mukavasti ja joustavasti
HIETALAN LINJA OY**

Joensuu Pankakoskentie 4, puh. 25 791

**Omaisuus on
varman lukon takana
kun ovesa on
uusi**

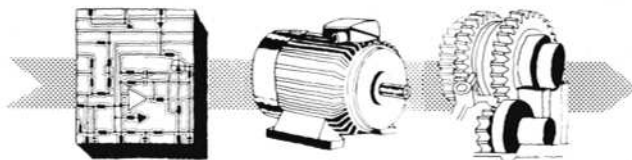
abloy 2055 liikehuoneistojen varmuuslukko

Abloy 2055 ja 2056 täyttävät uudet tiukenevat vakuutusmääräykset. Ne on tarkoitettu liikehuoneistojen metallioviin, joissa tarvitaan I-varmuusluokan täyttävää lukitusta.

Takalukittu lukko aukeaa ainoastaan avaimella kummaltakin puolelta. Uusi moderni muotoilu. Uusi varmuus. Abloy on suomalainen varmuuslukko, johon luotetaan kaikkialla maailmassa. Abloy 2055 tai 2056 asennetaan 40 cm päähän ns. käyttölukosta. Käyttölukoksi Abloy 2213 tai 2215.

**Parasta abloy-lukossa on
luotettavuus**

WARTSILA
JOENSUUN TEHDAS

käyttötekniikkaa teollisuudelle

KONEMYYNTI OY
ESMAC

Niittyrinne, 02270 Espoo 27 Puh. 90-88 11 22 Telex 121328.

POHJOIS-KARJALAN SÄHKÖ OY

Maakunnallinen sähkölaitos

VARATTU

Meidän pojat osaavat temput
millä pitää boilerit
ynnä muut kuumina
ja palvelevat auliisti
kaikenlaisissa tehtävissä...

Teollisuuseristystä
KUNTEK OY VANTAA

KARJALAN JÄÄKÄRI 2/76

Karjalan Jääkäripataljoonan,
KarJP:n ja JR 9 Kiltujen
yhteisnumero
9. vuosikerta

Kustantaja:

Karjalan Jääkäripataljoonan
Kilta ry.

Päätoimittaja:

Maj Aulis Laine
Länsikatu 16 A
80110 Joensuu 11
puh. 26005

Talous/Ilmoitukset:

Toivo Tenhonen
Sepänkatu 13 A 4
80110 Joensuu 11
puh. 25826

Pankit:

PSP
Ku 75010-1

KOP
Tili 10406-14645-3
Painettu:
Pohjois-Karjalan
Kirjapaino Oy
Joensuu - 1976

KILLAN PUHEENJOHTAJAN SANA

On kulunut jo runsaat kolme vuosikymmentä siitä, kun palasimme sieltä jostakin rauhan töihin. Monta riveistämme on poistunut ja joukkomme on ikääntynyt niin, että nuorimatkin mukana olleet ovat täyttäneet viisikymmentä vuotta.

Alusta pitäen ovat rykmentissä palvelleet pitäneet yhteyttä keskenään myös sodan jälkeen. Tämä on ollut enemmän tai vähemmän järjestäytyneitä, kunnes vuonna 1963 perustettiin yhdysseiteeksi JR 9 Kilta kotipaikkana Helsinki. Toiminta lähti virkeästi käyntiin ja päähuomio kohdistettiin vaikeuksissa olevien sotaveteraanien ja heidän perheittensä auttamiseen. Ensisijassa kohteina olivat omassa rykmentissä tai sille alistetuissa yksiköissä palvelleet aseveljet. Tukitoiminta on tähännyt erikoisesti lapsiperheiden asunto-olojen parantamiseen sekä vahvistamaan omatoimista toimeentulon pohjaa kuten mm. useat navetan korjaukset osoittavat.

Tarvikkeista on osa saatu lahjoituksina yrityksiltä ja osa rahoitettu jäsenien vapaaehtoisilla jäsenmaksuilla. Työavun on mahdollistanut paikallisilta joukko-osastoilta saatu varusmiestyövoima. Suurimmalta osin tämä apu on tullut KarJP:lta, joka muutenkin on ollut Killan kanssa kiinteässä yhteistyössä ja vaalii JR 9:n perinteitä. Lienee tässä syytä mainita, että nykyinen Savo-Karjalan Sotilasläänin komentaja oli KarJP:n komentajana kun tukitoiminta täällä Pohjois-Karjalassa v. 1965 alkoi.

Entistä harvemmillä veljillä on enää lapsia huollettavinaan ja näin ollen ei tukitarve ole sama kuin aikaisemmin. Olemmekin jättämässä aineellisen tukitoiminnan toiselle sijalle ja keskittymässä henkiseen auttamiseen. Tämä tarkoittaa sitä, että pyrimme olemaan mahdollisimman paljon kosketuksissa toistemme kanssa. Tätä kautta tiedostamme toistemme vaikeudet ja pyrimme niitä keventämään.

Vaikka kaikki puolueet ovat periaatteessa sitä mieltä, että sotaveteraanien eläketurvaa olisi parannettava, olemme näihin asti saaneet turhaan odottaa tuloksia. Toivoa sopii, että vihdoinkin näiden valtiopäivien kuluessa eläkeasia pannaan järjestykseen. Muuten jos asiaa edelleen viivytetään, on tämä merkki siitä, että asiaa ei halutakaan hoitaa. Tässä ei ole kysymyksessä mikään armopala vaan lupausten täyttäminen ja kunnioituksen osoittaminen sukupolvelle, joka omalta osaltaan on tehnyt velvollisuutensa isänmaamme hyväksi.

Kiltamme jäsenistä suurin osa asuu edelleen Pohjois-Karjalassa ja siksi Killan kotipaikkakin v. 1972 muutettiin tänne. Osoitteiden perusteella löytyy kiltalaisia kaikkialta Suomesta ja ulkomailtakin aina USA:ta myöten. Alusta pitäen olemme toimineet hyvässä yhteistyössä KarJP:n Killan kanssa. Tästä on osoituksena sekin, että olemme saaneet heidän lehtensä tiedotuslehdoksemme, mistä Kiltamme puolesta haluan lausua parhaat kiitoksemme.

Toivotan kaikille kiltalaisille oikein hyvää vuotta 1976 ja toivon, että mahdollisimman moni meistä voisi osallistua Kalpa-juhliin Joensuussa kesäkuun 18.päivänä 1977.

Runsaat kolme vuosikymmentä on jo kulunut siitä kun joukkomme hajaantui eri puolille jälleenrakentamaan ja kehittämään tätä isänmaatamme, jota vuosia kestänyt sota oli pahoin runnellut. Useimmat vanhemmista ikäluokista siirtyivät entisille työsaroi- leen, siirtoväkeen kuuluvat toistamiseen uusille asuinsijoilleen ja varsinkin nuoremmat ikäluokat etsimään sijaa yhteiskun- nassamme. Kotiuttaminen olikin jokaiselle mieleen, sillä taakse jääneet vuodet olivat olleet rasittavia ja olosuhteet varsinkin pitkän asemasotavaiheen aikana jopa henki- sesti turruttavia. Lisäksi jatkuva epätie- toisuus tulevaisuudesta oli kalvamassa mieltä ja kuluttaen siten yksilöä niin fyysisesti kuin henkisestikin.

Melkein kolme vuotta kestäneen asemasotavaiheen jälkeen seurasi suhteellisen odottamatta jatkosodan viimeinen kova ja pitkä viivytyks- taistelu ja lopullinen torjuntavaihe. Näiden vaiheiden suorittami- sesta täytyy vieläkin kerran todeta, että joukkomme kiitettävästi selviytyi näistä koettelemuksista hyvinkin vaativissa tilanteissa kuten Soutjärvellä, Vieljärvellä, Kolatselässä ja Korpijärvellä sekä Loimola-Muuranto maastossa eräitä tapauksia mainitakseni. Ei missään tilanteessa voida väittää joukossamme esiintyneen murtu- mista, vaan jokainen tiesi tehtävänsä ja teki omalta osaltaan parhaansa asian kokonaisuuden hyväksi ja myöskin taistelutovereittensa auttamiseksi. Saman hallitun ja kokonaisuutta edistävän toiminnan toivoisin teitä, hyvät aseveljet, kannustavan myös nykyisessä eh- totoiminnassanne missä ja millä alalla ja olosuhteissa nyt työ- kentelette ja toimittekin.

Nyt jos koskaan sotiemme jälkeisenä aikana tarvitsemme jokaisen ase- veljen kokonaisuuden ajattelua ja sen mukaista yhdistävää toimintaa. Tämä kuitenkin vaatii yksilöltä uhrauksia ja monasti myös omien tottumustensa tarkistamista kokonaisuuden hyväksi. Kaikesta huoli- matta pitäkäämme koossa mahdollisimman lukuisana vanhan joukkomme aseveljet ja valakaamme yhteenkuuluvaisuuden henkeä myös jälkipol- veen toimintaympäristömme mahdollisesti asettamista vaikeuksista huolimatta. Yhteen hiileen puhaltaen ja Luojaamme luottaen voitamme vaikeutemme ja voimme edelleenkin elää maassamme vapaina yksilöinä.

Hyvää "ehtoota" pojat.

B. Ikonen

TULE TAPAAMAAN JA VERESTÄMÄÄN MUISTOJA

JUHLATOIMIKUNTA

KARJALAN MESSUT -77

Joensuussa 11.-19. 6. -77

KALPAVELJET OLETTE PERHEINEEN Tervetulleita

SAVO-KARJALAN SOTILASLÄÄNIN
KOMENTAJAN TERVEHDYS

JR 9:n kiltaveljet ja -sisaret!

Onnittelen Teitä juhlavuotenne johdosta! Onhan Maanpuolustuskillat ry vuosikokouksessaan valinnut JR 9 Killan vuoden 1975 killaksi nimenomaan pitkäaikaisen, voimakkaan sosiaalisen tukitoiminnan johdosta. Tämä toiminta on ollut todellista tekojen aseveljeyttä tunnuslauseena: kaveria ei jätetä. Täten kiltatoimintanne ei ole

enää vuosiin ollut vain aseveljien kokoontumista muistelemaan vanhoja sotaretkiä ja niiden kovia koettelemuksia, vaan elävää nykypäivää, jossa jokainen voi omalta osaltaan ja mahdollisuuksiensa mukaan olla mukana. Killan tukitoiminta on ollut esimerkkinä monille muille piireille ja yhdistyksille koota rivejään talkotoimintaan vaikeuksiin joutuneiden sotaveteraanien hyväksi.

JR 9:n riveissä taistelleet kiltaveljet ovat lähes poikkeuksetta lähtöisin nykyisen Savo-Karjalan sotilasläänin alueelta.

Tämä on antanut luonnollisen lähtökohdan sille, että sotilasläänin joukko-osastot - Karjalan Jääkäripataljoona ja Pohjois-Karjalan Patteristo - sekä samalla alueella toimiva Pohjois-Karjalan Rajavartiosto ovat omalla työpanoksellaan moninkertaistaneet sen rahamäärän, joka killalla on ollut käytettävänä tukitoiminnassa. Tässä työssä nuoret varusmiehet ovat oppineet ymmärtämään vanhemman ikäpolven työn ja taistelun arvon.

Savo-Karjalan sotilaslääni tervehtii kunniaa tehden Teitä, kiltaveljet ja -sisaret!

Kenraalimajuri

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'Pentti' or similar, written in a cursive style.

Esitän Teille, Jalkaväkirykmentti 9:n Killan aseveljet, Karjalan Jääkäreiden tervehdyksen

Jalkaväkirykmentti 9 tunnetaan jatkosodan joukko-osastona, joka raskaan sotaretkensä aikana moitteetta täytti velvollisuutensa kovissakin kamppailuissa.

Mutta se tunnetaan myös joukko-osastona, joka ei ole unohtanut miehiään rauhaan vuosina.

Se laaja työ, jota rykmentin kilta on tehnyt avustaessaan ja tukien jäseniään ja heidän perheitään, ei ole vain rahalla tai työtunteina mitattavissa. Sen suurin arvo on varmasti ollut siinä henkisessä tuessa, jota avuntarvitsijat ovat saaneet.

Ei ole ihme, että Jalkaväkirykmentti 9:n kilta on valittu vuoden killaksi.

Me Karjalan Jääkärit olemme ylpeitä siitä, että saamme lukea Jalkaväkirykmentti 9:n perinnejoukko-osastoksemme ja siitä, että omalta osaltamme olemme voineet olla mukana rykmentin killan työssä. Nuoria varusmiehiämme se on opettanut ymmärtämään hyvän aseveljeyden merkityksen, meitä vanhempia Jääkäreitä se on kannustanut tehtävissämme isänmaamme parhaaksi. Jokainen meistä on valmiina edelleen antamaan tukensa Teille ja toiminnallenne Pohjois-Karjalan hyväksi.

Toivotan Jalkaväkirykmentti 9:n killan jäsenille ja heidän omalleen menestystä ja voimia jokapäiväisissä askareissamme.

Karjalan Jääkäreiden komentaja
Everstiluutnantti

**KALPAJUHLAT JOENSUUSSA
LAUANTAINA KESÄKUUN 18. PÄIVÄNÄ 1977**

Tarkempi ohjelma päivälehdissä.

JR 9 KILLAN VUOSIKOKOUS 1976

JR 9 Killan vuosikokous pidettiin helmikuun 28.päivänä 1976 Jyväskylässä Jyväshovissa. Läsnä oli 33 kiltaveljeä eri puolilta Suomea. Puheenjohtajana toimi Olavi Höijer ja sihteerinä Yrjö Hokkanen.

Killan puheenjohtaja Jaakko Simola avasi kokouksen. Hetken hiljaisuudella kunnioitettiin viimeiseen iltahuutoon poistuneiden kiltaveljien muistoa. Simola luovutti Killan viirin Arvid Pesoselle.

Käytiin läpi ja hyväksyttiin vuodelta 1975 laadittu Killan toimintakertomus liitteineen. Kokous esitti kiitoksensa johtokunnalle tarkka- ja toiminnasta ja Urho Salpiolle hyvin laaditusta toimintakertomuksesta sekä kiitokset Karjalan Jääkäripataljoonalle suuriarvoisesta työstä Killan hyväksi.

Hyväksyttiin Killan tilit vuodelta 1975 ja tilivelvollisille myönnettiin tili- ja vastuuvapaus. Samoin hyväksyttiin johtokunnan laatima talousarvio vuodelle 1976. Pakollista jäsenmaksua ei peritä kiltaveljiltä. Toimintakertomus, toimintasuunnitelma ja talousarvio on esitetty toisaalla tässä lehdessä.

Hyväksyttiin toimintasuunnitelma vuodelle 1976 seuraavin lisäyksin: Pohjanmaan toimikunta järjestää kesäjuhlan Seinäjoella 4.7.76. Turun toimikunta pitää juhlakokouksen marraskuussa. Helsingin toimikunta järjestää Syväarin ylitysjuhlan Helsingissä lokakuun alussa. Yhteistoiminnassa KarJP:n Killan kanssa järjestetään Kollaan miesten juhla Kontiorannassa. Osallistutaan 18.7.76 KarJP:n valatilaisuuteen Pyhäselässä. Ennen tätä johtokunta ja valtuuskunta kokoontuvat Tohmajärvellä Kalpakivellä, jonne järjestetään kunniavartio. Maanpuolustuskiltain juhla järjestetään syys-lokakuulla Lapualla.

Hyväksyttiin johtokunnan esittämät tukikohteet vuodelle 1976: A-kohde Veikko Kahelin Tohmajärvellä ja B-kohde Sylvi Rätty Ilomantsin Kivilahdella.

Killan puheenjohtajaksi vuodeksi 1976 valittiin yksimielisesti Jaakko Simola. Johtokunnan jäseniksi erovuoroisten tilalle valittiin Matti Stenberg, Kauko Eronen, Väinö Laukkanen, Kalervo Neiglick, Toivo Suutarinen, Onni Erkkilä, Veikko Vuorela, Esko Tiilikainen, Olavi Höijer ja Juho Lampiselkä. Mainittujen lisäksi kuuluvat johtokuntaan Kauko Olli, Eino Keronen, Toivo Kontturi, Urho Salpio, Mikko Ilvessalo, Martti Laakkonen, Ahti Vuorensola, Eero Keski-Heroja ja Pentti Nykänen. Killan kunniapuheenjohtajana on Pentti Veijola. Päätettiin, että johtokuntaan kuuluvat puhevaltaisina myös Killan kunniajäsenet.

Killan valtuuskuntaan valittiin puheenjohtajaksi Matti Annila, varapuheenjohtajaksi Yrjö Hokkanen ja jäseniksi Väinö Hahtela, Viljo Havu-lehto, Arvi Helpiö, Mikko Juva, Eino Karjalainen, Väinö Koljonen, Jouko Larmo, Alekski Mitronen, Erkki Launo, Kauko Mäkinen, Nasti Netsäinen, Reino Nikkilä, Onni Orasmaa, Osmo Paavola, Veikko Pihlajamäki, Jouko Rautala, Jalo Rekola, Bruno Ryyänen, Arvo Sainio, Toivo Savolahti, Jaakko Seppä, Erkki Sirola, Voitto Tamminen, Leo Tarkio, Arto Virkkunen ja Erkki Väyrynen.

Killan Helsingin, Tampereen, Turun, Pohjanmaan, Keski-Suomen, Kuopion, Lahden ja Mikkelin toimikuntiin valittiin entiset jäsenet, Kuopion

toimikuntaan valittiin puheenjohtajaksi Erkki Sirola. Jäsenistö käy ilmi toimintakertomuksesta.

Killan tilintarkastajiksi valittiin Väinö Kuivalainen ja Erkki Rouhiainen, varalle Urho Varis ja Arvi Helpiö. Valittiin myös Killan edustajat Maanpuolustuskiltojen kokoukseen.

Killan kunniajäseneksi kutsuttiin yksimielisesti Killan jäsen Pentti Syrjä.

Päätettiin lähettää kokouksesta sähkötervehdys Bertel Ikoselle.

Esko Tiilikainen kutsui Killan seuraavaan vuosikokoukseen Vaasaan.

<p>TIILIJYHTYMÄ OY 82610 Tohmajärvi as puh. Tohmajärvi 4</p>	<p>RAKENNUSLIIKE A. TASKINEN KY Kitee Rakentaa Keski-Karjalassa</p>
<p>NYKYAIKAINEN MONIPUOLINEN PALVELUPISTE TOHMAJÄRVELLÄ</p> <ul style="list-style-type: none">● MYYMÄLÄVERKOSTO● MYYMÄLÄAUTO● SHELL-HUOLTAMO● TAVARATALO● RAVINTOLA TETRITUPA <p>OSUUSLIIKE YHTEISHYVÄ</p>	<p>Kestävä turvallinen</p> <p>MICHELIN ZX_{radial}</p> <p>ITÄ-SUOMEN RENGAS O. Räsänen & Kumpp.</p>
<p>RAKENNUSTOIMISTO S. A. TERVO OY</p>	<p>φ KITEEN SEUDUN OSUUSPANKKI Oman etusi tähden – Kyllä Kitee – Tohmajärvi – Värtsilä</p> <p>KAHVILA KOIVURASTI Kirkkokatu 18 Joensuu</p>

A. Yleistä

Killan johto on ollut edelleen keskitettynä Pohjois-Karjalaan, jossa pääosa 1500:sta kiltaveljestä asuu. Perinteistä rakennustoimintaa ja jäsenoimintaa on jatkettu entiseen tapaan suorittamalla rakennuskorjauksia, pitämällä yhteyttä jäsenistöön, järjestämällä yhteisiä juhlatilaisuuksia ja avustamalla kiltaveliperheitä tavara-lähetyksin. Todettakoon, että Killan rakennustukitoimintaa on v:sta 1965 harjoitettu 10 vuoden ajan, mistä tulokset käyvät ilmi toimintakertomuksen liitteessä n:o 2.

B. Killan johtokunta

Killan johtokuntaan, joka toimii Killan hallituksena, ovat kuuluneet: Jaakko Simola puheenjohtajana, Kauko Olli varapuheenjohtajana, Eino Keronen sihteerinä, Toivo Kontturi taloudenhoitajana ja muina jäseninä Urho Salpio, Mikko Ilvessalo, Kauko Eronen, Martti Laakkonen, Mauno Juvonen (+), Kalervo Neiglick, Väinö Laukkanen, Toivo Suutarinen, Olli Sainio, Onni Erkkilä, Veikko Vuorela, Esko Tiilikainen, Olavi Höijer, Juho Lampiselkä, Ahti Vuorensola, Eero Keski-Heroja ja Pentti Nykänen. Killan kunniapuheenjohtajana on Pentti Veijola.

Johtokunta on vuoden aikana pitänyt kuusi virallista kokousta ja lisäksi valtuuskunnan kanssa kaksi kokousta.

Killan johtokunnan jäsen Mauno Juvonen kuoli 5.6. Tuupovaarassa. Hautajaistilaisuudessa Kilttaa edustivat Kauko Olli, Toivo Kontturi ja Martti Laakkonen.

C. Killan valtuuskunta

Killan valtuuskuntaan, joka toimii johtokunnalle neuvoa antavana elimenä ja yhdyssiteenä kiltalaisiin, ovat kuuluneet: Bruno Rynnänen puheenjohtajana, Matti Annila varapuheenjohtajana ja muina jäseninä Leo Tarkio, Erkki Launo, Jouko Larmo, Matti Stenberg, Mikko Juva, Arto H Virkkunen, Yrjö Keinonen, Nasti Netsäinen, Jalo Rekola, Toivo Savolahti, Jaakko Seppä, Viljo Havulehto, Aleksi Mitronen, Onni Orasmaa, Väinö Koljonen, Väinö Hahtela, Veikko Pihlajamäki, Arvo Sainio, Arvi Helpiö, Osmo Paavola, Jouko Rautala, Yrjö Hokkanen ja Voitto Tanninen.

Killan kunniajäseniä ovat Leo Tarkio, Toivo Kontturi, Urho Salpio ja Bertel Ikonen.

Pohjois-Karjalan kilttojen yhteiskokouksessa 20.5.75 olivat kiltamme edustajina Jaakko Simola, Kauko Olli ja Eino Keronen.

D. Killan toimikunnat

Killan jäsenten alueellista yhteydenpitoa ja Killan tarkoituksellista edistämää ja toteuttamaan muodostettuihin toimikuntiin (paikallisosastoihin) ovat kuuluneet:

Helsingin toimikuntaan puheenjohtajana Mikko Ilvessalo ja jäseninä Toivo Suutarinen, Olli Sainio, Bruno Rynnänen, Matti Annila, Erkki Väyrynen, Toivo Liukko, Leo Tarkio, Reino Nikkilä ja Jouko Larmo, Matti Stenberg, Ahti Vuorensola ja Åke Kyrklund.

Tampereen toimikuntaan puheenjohtajana Onni Erkkilä ja jäseninä Toivo Savolahti, Voitto Tamminen, Kaarlo Syrjänen ja Helge Vatanen.

Turun toimikuntaan puheenjohtajana Veikko Vuorela ja jäseninä Jaakko Seppä, Aimo Pekkarinen, Jouko Rautala ja Pauli Vanharanta.

Pohjanmaan toimikuntaan puheenjohtajana Esko Tiilikainen ja jäseninä Osmo Paavola, Eero Keski-Heroja, Veikko Pihlajamäki, Aimo Hahtola, Erkki Murtomäki ja L. Kanala.

Keski-Suomen toimikuntaan puheenjohtajana Olavi Höijer ja jäseninä Yrjö Hokkanen, Arvid Pesonen, Viktor Ojamaa ja Kalevi Laukkanen.

Kuopion toimikuntaan puheenjohtajana Pentti Lappeteläinen ja jäseninä Oiva Lavola, Erkki Sirola, Eemil Maksimainen ja Reino Pöllänen.

Lahden toimikuntaan puheenjohtajana Juho Lampiselkä ja jäseninä Väinö Koljonen ja Veikko Kokkonen.

Mikkelin toimikuntaan puheenjohtajana Onni Orasmaa.

E. Muut aluetoimikunnat

Kollaan-Kalpa yhteistyötoimikunta, kokoonkutsujana Erkki Rouhiainen.

F. Kuuluminen muihin järjestöihin

KarJP:n killan JR 9:n alaosaan ovat kuuluneet ne JR 9:n kiltaveljet, jotka ovat maksaneet KarJP:n killan jäsenmaksun (nykyisin 10,-) ja samalla saaneet Karjalan Jääkäri-Korpisoturi-lehden kaikki vuotuisnumerot 1-4.

JR 9 Kilta ry kuuluu jäsenenä Maanpuolustuskillat ry:hyn, jonka kiltaneuvostossa ovat v. 1975 olleet Killan edustajina Matti Stenberg, Juho Lampiselkä ja Teuvo Karjalainen.

JR 9 Kilta ry kuuluu jäsenenä Pohjois-Karjalan vanhimpaan keskuskiltaan Karjalan Poikien kiltaan, jossa kiltaamme ovat edustaneet Jaakko Simola ja Kauko Olli.

G. Killan tilintarkastajat

Killan tilintarkastajina ovat toimineet Väinö Kuivalainen ja Erkki Rouhiainen, varalla Urho Varis ja Arvi Helpiö.

H. Killan tukitoiminta

Killalla oli vuoden aikana 3 rakennustukikohdetta, kaikki Pohjois-Karjalassa. Tukitoiminta eri kohteissa käy ilmi toimintakertomuksen liitteessä n:o 1.

Kilta on harjoittanut rakennustukitoimintaa 10 vuoden aikana vv 1965-75. Koko maan killat huomioonottaen laajimmat toiminnan tulokset esitetään liitteessä n:o 2.

Killan tarvikevarasto 31.12.1975 käy ilmi liitteestä n:o 3. Lahjoituksia on saatu eri toimimiltä.

I Killan jäsenoiminta

1. Kollaa-Kalpa-yhteistyötoimikunta paljasti 17.5.75 Ylämyllyllä Kollaan ja Kalvan tykistön ja jalkaväen yhteistyömuistomerkin,

jonka kustannusten peittämiseksi Kilta oli luovuttanut Kalpa-kivirahaston jäännösvaroista 3.500 mk. Kilttaa edustivat tilaisuudessa Kauko Olli, Toivo Kontturi, Väinö Laukkanen ja Urho Salpio.

2. Karjalan Poikien killan puheenjohtaja opt. Veijo Mannelin täytti 25.4.75 50 vuotta. Killan kukkatervehdyksen ojensivat Toivo Kontturi ja Urho Salpio.

3. Kalpa-juhlat Kuopiossa 1.6.75 järjesti Kuopion järjestelytoimikunta Pohjois-Savon Ammattioppilaitoksen suojissa. Kehno sää esti pääjuhlan pidon Väinölänniemen urheilukentällä. Juhlissa piti tervehdyspuheen Paavo Eerikäinen, kuultiin soittokunnan esityksiä, runonlausuntaa ja Yrjö Keinosen juhlapuhe. Juhlasali kuten myös ravintolat asevelipäivällisillä olivat täynnä Kalpa-veljiä, joukossa runsaasti JR 9:n miehiä. Kalpa-juhlien aattona 31.5. Kilta järjesti kokous- ja saunailan Iso-Valkeisen motellissa. Osanottajana oli myös kuljetukset hoitanut Savo-Karjalan Sotilasläänin komentaja, Killan jäsen, kenraalimajuri Pentti Syrjä.

4. Kilta järjesti 26.7. johtoportaan ja kutsuvieraiden retkeilyn kohteisiin Juho Niemeläinen Pyhäselkä ja Viljo Korhola Tuupovaara, joissa tutustuttiin tukikohdetyön tuloksiin. Retkeily päättyi Heinävaaran metsästysmajalle, jossa pidettiin kokous, ruokailtiin ja saunottiin osan retkeläisistä myös yöpyessä majalla. Kokouksen yhteydessä 60 v täyttäneelle Urho Salpiolle Killan puheenjohtaja Jaakko Simola luovutti Killan ansiopaketin n:o 7 ja henkilökohtaisen lahjan, Savo-Karjalan Sotilasläänin komentaja kenraalimajuri Pentti Syrjä Puolustusvoimain pronssisen ansiomitalin, KarJP:n komentaja evl. Pertti Kilkki KarJP:n hopeisen ansiopaketin ja majuri Reino Linna KarJP:n Killan viirin. Salpio esitti kiitoksensa saamistaan tunnustuksenosoituksista.

5. Itä-Suomen Maanpuolustusjuhlat järjestivät Maanpuolustuskillat ry ja Karjalan Poikien kiltta Joensuussa 22.-23.11.75. Lauantain 22.11. ohjelmassa oli järjestelytoimikunnan pj:n Veijo Mannelinin päivien avaus, kenraalimajuri Pentti Syrjän Savo-Karjalan Sotilasläänin tervehdys, kunnallisneuvos Tommi Moilasen Joensuun kaupungin tervehdys, Sotilaskotiliiton pj:n Brita Reunalan esitys "Nainen ja maanpuolustus", vuorineuvos Erkki Partasen esitelmä taloudellisen maanpuolustuksen nykyvaiheista, KarJP:n järjestämä tst-näytös Jaamankankaalla, Kontiolahden Varuskuntasoyttokunnan juhlaconserti ja veljesilta. Sunnuntain 23.11. päiväjuhlassa esiintyi Varuskuntasoyttokunta, kenraalimajuri Pentti Multanen esitti Puolustusvoimain tervehdyksen, lääninneuvos Niilo Koistinen Pohjois-Karjalan lääninhallituksen tervehdyksen, Joensuun Nuorisoseuran Tanhuajat tanhuesitykset, kenraaliluutnantti Kai Sarmanne piti juhlapuheen ja päätössanat esitti Maanpuolustuskillat ry:n pj. Erkki Tuuli. Yleisöä oli molempien päivien tilaisuuksissa runsaasti. Killan puolesta osallistuivat järjestelytehtäviin Kauko Olli ja Toivo Kontturi.

6. KarJP:n vuosipäivänä 20.11. otti vastaan sotilasvalan Kiltamme jäsen Ahti Vuorensola. Päiväjuhlassa edustivat Kilttaa Ahti Vuorensola, Martti Laakko ja Urho Salpio. Vuorensola esitti Killan onnittelut ilmoittaen myös 1.500 mk:n lahjoituksesta KarJP:lle sen komentajan käyttöön. Juhlissa Kauko Olli nimitettiin KarJP:n kunniajäkäriksi.

7. Yhteydenpito jäsenistöön on tapahtunut Karjalan Jääkäri - Korpisoturi-lehden välityksellä, jonka n:o 1/75 oli samalla Killan virallinen tiedotuslehti ja jaettiin ilmaisjakeluna kiltalaisille,

kirjeitse ja järjestämällä yhteistilaisuuksia. Neuvotteluja on käyty lehden n:o 2 muuttamiseksi vuosittain Killan tiedotuslehdiksi.

8. Kalpa-juhlien Tohmajärven kuvakansio lahjoitettiin vuosikokouksessa kiltaveli Raf. Tammilehdolle.

9. Toimikuntien kokoustilaisuuksia:

Helsingin toimikunta on pitänyt 3 virallista kokousta. Näiden lisäksi toimikunta järjesti kaikille jäsenille tarkoitetun perinteellisen Syväarin ylityksen vuosipäivän vieton Helsingissä 4.10. Ahti Vuorensola piti tilaisuudessa esitelmän aiheesta: "Veteraanit tänään". Kokousta muistivat sähköillä Jaakko Simola ja Kauko Olli yhteisesti, Savo-Karjalan Sotilasläänin puolesta kenraalimajuri Pentti Syrjä ja evl. Väinö Hahtela. Tilaisuudessa kv. Raf. Tammilehto ilmoitti lahjoittavansa 100.000 kpl postikortteja Killan toiminnan tukemiseksi painoksien jakautuessa lähivuosien osalle.

Turun toimikunta järjesti kokoustilaisuuden 7.11.75 Turun linnassa. Veikko Vuorela selosti Killan toimintaa ja Ahti Vuorensola piti esitelmän.

Keski-Suomen toimikunta piti kokous- ja saunaillan 6.9. ja pikkujoulujuhlan 6.12. Tilaisuuksiin osallistui kiltaveljiä vaimoineen. Toimikunnan vahvuus on nykyisin 50.

Kuopion toimikunta ei ole kokoontunut. Vehmersalmen LC on avustanut kiltaveljiä joulupaketein.

Lahden toimikunta ei ole järjestänyt kokouksia, mutta pitänyt yhteyttä aktiivijäseniin, varuskuntaan ja reserviläisjärjestöihin. Toimikunta on saanut Suomen Trikoolta ja Luhta Oy:ltä lahjoituksina vaatteita, jotka on jaettu paikkakunnan suurperheille.

Pohjanmaan toimikunta on järjestänyt 2 kokousta, toinen kesäjuhlan yhteydessä Evijärvellä 6.7., johon osallistui n. 100 aseveljeä vaimoineen. Pääkillan edustajana osallistuivat kesäjuhlaan Kauko Olli ja Kauko Eronen.

Tohmajärven osasto on järjestänyt 3 kokousta, 2 saunailltaa ja pikkujoulujuhlan, johon osallistuivat myös Jaakko Simola ja Kauko Olli. A. Kurosen lesken mökille vesijohtotyö, jonka Kilta maksoi (300 mk) tehtiin talkoovoimin. Kalpa-patsaalle on viety kukkalaite.

10. Joulupaketit

Kiltaveljet ovat lähettäneet joulupaketteja suoraan nimikkokohteisiinsa.

J. Huomionosoituksia ja lahjoituksia Killan ulkopuolisille

Kilta on tunnustuksen osoituksena luovuttanut Killan viirin a) Maanpuolustuskillat ry:lle 27.4. (luovuttajina Pentti Veijola ja Matti Annila), b) Sotainvalidien Veljesliitolle (Pentti Veijola ja Matti Stenberg), c) Suomen BP:n johtaja A. Eerikäiselle 15.12. (Ahti Vuorensola ja Mikko Ilvessalo), d) Luhta Oy:lle 30.6. (Jaakko Simola ja Juho Lampiselkä), e) Savo-Karjalan Sotilasläänin Esikunnalle 31.5. (Jaakko Simola), f) Suomen Triko Oy:lle 8.3. (Jaakko Simola), g) Turun K-kaupan naiset 8.3. (Veikko Vuorela) ja h) Sairaala sotavammaisille-keräykseen Kilta on luovuttanut 1.000 mk luovuttajina Kauko Olli ja Toivo Kontturi.

Kokouksessa 31.5. Kuopiossa Kilta lahjoitti Savo-Karjalan Sotilasläänille Kollaa-kilpailuihin kiertopalkinnon ja kiltaveli Ahti Vuorensola sarjapalkinnoksi Tohkan Kollaa-litografit.

K. Yhteistyö KarJP:n kanssa

Yhteistyö on ollut jatkuvasti kitkatonta. KarJP on antanut työvoimaa kaikkiin pyytämiimme kohteisiin.

L. Killan taloudellinen tila

Killan taloudellinen tila käy ilmi taloudenhoitajan esittämästä tiliselvityksestä. Johtokunta vetoaa kiltaveljiin vapaaehtoisten avustusten lähettämiseksi Killan postisiirtotilille Ku 5652 95-8, Toivo Kontturi, Koulukatu 44 A Joensuu, Killan toiminnan taloudelliseksi tukemiseksi.

Johtokunta

- - - - -

JR 9 KILTA VUODEN KILLAKSI

Maanpuolustuskiltojen vuosikokouksessa Hämeenlinnassa valittiin vuoden Killaksi JR 9 Kilta. Kilta sai vuodeksi haltuunsa lähetetyn ansiopokaalin, johon oli kaiverrettu Killan nimi.

<p>TEKSTIILITUKKULIIKE PANKAKOSKI OY Joensuu Puh. 24 097 ja 24 098</p>	<p>AUTOKORJAAMO JA MAALAAMO V. TORO Teollisuuskatu 7 Joensuu Puh. 21 381</p>
<p>ASUSTELIIKE HIRVONEN 82600 Tohmajärvi puh. 134</p>	<p>V. ja I. TIILIKAINEN 82600 Tohmajärvi</p>
<p>KELLO-, SILMÄLASI- JA VALOKUVAUSLIIKE E. VALTANEN Tohmajärvi – Kitee</p>	<p>JOENSUUN VANHA APTEEKKI Koskikatu 5 Puh. 23 901</p>

TUKITOIMENPITEET KILLAN RAKENNUSTYÖKOHTEISSA V. 1975

1. Niemeläinen Juho, Pyhäselkä

B-kohde

Os. Hammasrivi B 7, 82200 Hammaslahti

Työ: Asuinrakennuksen rakentaminen. Työn tehnyt KarJP 276 mtp, työn arvo 8.280 mk. Kilta avustanut lahjoittamalla lastulevyä 180 m² ja nauvoja 50 kg, arvo 1.230 mk.

2. Pyykönen, Oiva, Nurmes

B-kohde

Os. Kuohatti, 75500 Nurmes

Työ: Rakennuskorjaus. Työn tehnyt KarJP 20 mtp, työn arvo 600 mk.

3. Korhola, Viljo, Tuupovaara

B-kohde

Os. 82750 Öllölä

Työ: Asuinrakennuksen korjaus. Työn tehnyt KarJP 33 mtp, työn arvo 990 mk. Kilta lahjoittanut kohteeseen lasivillaa, lastulevyä 80 m², maaleja ja nauvoja 20 kg, arvo 840 mk. Enso, Gutzait Osakeyhtiö Pankakosken tehtaat lahjoittanut kohteeseen 50 m² vuoraushuopaa, arvo 400 mk.

- - - - -

JR 9 KILLAN VIRKAILIJAT JA YHDYSMIEHET

Puheenjohtaja	Jaakko Simola, os. 81750 Pankakoski
Varapuheenjohtaja	Kauko Olli, os. 81280 Uimaharju
Sihteeri	Eino Keronen, os. 81200 Eno
Taloudenhoitaja	Toivo Kontturi, os. Kouluk. 44 A 9 80120 Joensuu 12
Tiedotussihteeri	Urho Salpio, os. Koskik. 21 B 20, 80100 Joensuu 10
Jäsen	Toivo Suutarinen, os. Kauppalantie 11 B, 02700 Kauniainen
-"-	Veikko Vuorela, os. Väisäläntie 5 as 59, 20200 Turku 20
-"-	Onni Erkkilä, os. Hiekkakuja 2 A 52, 33230 Tampere 23
-"-	Esko Tiilikainen, os. Teräs Oy, 65100 Vaasa 10
-"-	Kalervo Neiglick, os. 82600 Tohmajärvi

JR 9 KILTA RY:N TUKITOIMINTA RAKENNUSKOHTEISSA VV. 1965-75

1. Pohjois-Karjalassa

Vuosi	Kohteita	Työn määrä mtp	Työn arvo mk	Käytetyt rahavarat Killan kirjapidon kautta mk	Muut käytetyt rahavarat mk	Tarvike- lahjoitukset mk
1965	1	460	13.800	-	2.530	6.600
1966	1	150	4.500	1.255	-	1.000
1967	12	930	27.900	2.925	2.800	4.200
1968	17	1280	33.900	5.700	750	9.240
1969	15	632	18.690	7.155	3.413	12.020
1970	11	637	18.260	7.509	620	9.140
1971	11	549	15.480	5.340	2.103	7.290
1972	7	446	10.760	6.039	6.277	4.305
1973	8	199	5.895	5.043	750	685
1974	4	210	6.300	8.660	-	1.800
1975	3	329	9.870	500	2.070	1.100
<u>Yht.</u>	<u>90</u>	<u>5822</u>	<u>165.355</u>	<u>50.126</u>	<u>21.368</u>	<u>57.380</u>

2. Kuopion toimikunnan alueella

1973	2	50	1.250	-	7.200	1.700
1974	1	-	-	-	200	-
<u>Yht.</u>	<u>3</u>	<u>50</u>	<u>1.250</u>	<u>-</u>	<u>7.400</u>	<u>1.700</u>

3. Pohjanmaan toimikunnan alueella

1974	1	250	5.000	3.000	9.511	3.024
------	---	-----	-------	-------	-------	-------

4. Koko maassa:

Killalla on vv. 1965-75 ollut kaikkiaan 92 rakennuskohdetta, joissa tehty työmäärä on yhteensä 6.122 miestyöpäivää sekä työn ja tarvike- rahoituksen yhteisarvo on 325.084 mk. Avustettujen omien varojen käyttö ei sisälly yhdistelmiin. Avustuskohteista on 17 ollut Killan ulkopuolista rintamamieskohdetta.

Työmäärästä Pohjois-Karjalassa, jossa lähes puolet kiltalaisista asuu, ovat 85 % tehneet KarJP:n, P Kar Psto:n ja P-KR:n varusmiehet Karj JP:n osuuden ollessa 75 %. Joukko-osastojen antama työapu ja tarvike- ym lahjoitukset ovat tehneet Killan tukitoiminnan mahdolliseksi toteutetun laajuksena. Kilta ei ole saanut tukitoimintaansa valtion varoja eikä missään portaassa toimiva kiltalainen palkkiota työstään.

JR 9 KILLAN RAKENNUSTARVIKEVARASTOT 31.12.1975

Kontioranta:

Lastulevyjä 249 x 90 15 mm	103 kpl	231 m ²	a.	6:00	1386:00
Kattopeltiä 249 x 70	11 kpl		a.	12:50	137:50
Kattohuopaa pikipoika	11 rullaa		a.	10:00	110:00
"	3 "		a.	10:00	30:00
Tiiliä	140 kpl		a.	0:50	70:00
Nauvoja 1" - 2"	13 laat.				50:00
					<hr/>
					1783:50

Kaltimossa:

Ovia	2 kpl				5:00
Savutorvi	1 kpl				1:00
					<hr/>

Rakennus tarv. yht. 1789:50

=====

Killan viirejä:

Kauko Ollilla 2 kpl.

Kortteja varastossa Joensuussa 28000 kpl.

LÄHETÄ OUDON NÄKÖISET KIVET TUTKITTAVAKSI

**Jos hyvin käy,
paikalle tuodaan
kairauskone.**

Vaativammasta ulkonäöstään huolimatta kairauskoneella on tärkeä tehtävä. Sen avulla nimittäin tutkitaan malmilöydösten arvo. Viime vuonna tällainen kone pystytettiin mm. Kiihtelysvaaran Melavaaraan paikalle, jonka osoittivat Tauno Heiskasen ja Eino Ruottisen lähettämät sinkkipitoiset näytteet.

Lähetä Sinäkin oudon tuntuinen kivi meille tutkittavaksi, Itä-Suomen alueella Outokumpuun. Lähettäminen ei maksa sinulle mitään, ja saat löydöstäsi kirjallisen selvityksen. Samalla osallistut vuosittaiseen malminetsintäkilpailuumme, jossa jaetaan palkintoina yli 30 000 markkaa.

Tutustu sinäkin Outokummun kaivoksen ja Malminetsintän esittelyyn Outokummun Messuilla 24.-25. 4. 76 ja Karjalan Maatalousnäyttelyssä 19.-21. 6. 76 Joensuussa. Mukana myös Malminetsintän esittelyauto.

OUTOKUMPU OY

Outokummun Kaivos
Malminetsintä
83500 Outokumpu

1. Tukitoiminta

Tarkasteltaessa tukitoiminnan yhdistelmää (liite n:o 2) havaitaan, että rakennustukikohteiden määrä on vuodesta 1968 lähtien pienentynyt. Näin ollen voidaan todeta, että pääosa tukitarpeesta on täytetty, mikä pienentää Killan tukitoiminnan tarvetta. Tämän vuoksi ja Killan taloudellinen tila huomioonottaen johtokunta esittää, että Killan ohjelmaan vuodelle 1976 otettaisiin vain 1 rajoitettu A-kohde ja 1 B-kohde, joita on anottu. Katastrofitapauksissa ja muutoinkin johtokunta pyytää oikeutta ratkaista tukipyynnöt Killan tarvikevaraston puitteissa.

2. Jäsentoiminta

Jäsentoiminnassa keskitytään jäsenhuoltoon ja yleiseen maanpuolustustyöhön vastapainoksi nykyisten radikaalien voimakkaalle mp.hengen vastaiselle toiminnalle lehdistössä, radiossa ja TV:ssä. Jäsentoiminnan aktivoimiseksi esitetään kotikäyntien lisäämistä kiltaveliperheisiin mahd. kahvi- ym. tuliaisin.

Yhteistoiminta KarJP:n ja sen Killan kanssa jatketaan edelleen. On päästy yhteisymmärrykseen siitä, että Karjalan Jääkäri-lehden n:o 2/76 toimitetaan kiltalaisille JR 9 Killan erikoisnumerona toukokuussa ja jaetaan Killan virallisena tiedotuslehtenä ilmaisjakeluna kiltalaisille sisältäen toimintakertomus- ja vuosikokoustiedot ym. Näin lehteen ei tule RAUK/KarJP:n 35 sivua vaativa osasto ja lehti jää noin 16 sivuiseksi, mikä pienentää Killan kustannuksia. Tarkoitus on, että kiltaveljet hankkivat a.o. lehteen mahdollisimman runsaasti ilmoituksia kustannusten peittämiseksi huhtikuun loppuun mennessä. Asiasta annetaan vuosikokouksessa erillisselostus.

Kalpakivi- ym. lahjoituskorttien myynti Killan toiminnan tukemiseksi pyritään organisoimaan tehokkaasti.

Kiltaveljiä kehoitetaan mahdollisimman runsaslukuisesti osallistumaan Kesälahdella 17.7.76 pidettäviin maanpuolustusjuhliin, joka samalla on KarJP:n valatilaisuus.

**HAMMASLABORATORIO
M. LAAKKONEN**
Kirkkokatu 15 A
Joensuu

**JM-matkat – luotettava
pohjoiskarjalainen**

- matkatoimisto
- matkanjärjestäjä
- matkasuunnittelija

JOENSUUN MATKATOIMISTO OY

Joensuu – Kauppiaintalo, puh. 23 400
Lieksa – Pielisentie 3, puh. 975-22 263
Kitee – Matkahuolto, Kitee puh. 130

TALOUSARVIO VUODELLE 1976

T u o t o t		K u l u t	
Saldo v:lta 1975	6.200,-	Toimistomenot	500,-
Jäsen- ja tukimaksutulot	1.200,-	KarJP:n toiminta	1.500,-
Keräystulot, lahjoitukset	1.500,-	Palkinnot KarJP:lle	300,-
Tulot korttimyynnistä	500,-	Tukitoiminta	2.000,-
Korkotulot	100,-	Viirit	1.000,-
		Avustus- ja katastrofirahasto	3.000,-
		Varaus	1.200,-
Yhteensä mk	9.500,-	Yhteensä mk	9.500,-
=====		=====	

Hyvä JR 9:n kiltaveli

Tämän lehden mukana saat tilillepanokortin, jolla voit suorittaa vapaaehtoisen jäsen- ja tukimaksun Killan tilille. Kuten hyviri tiedät, työmme tarvitsee rahaa etenkin kuluvana vuonna, jolloin rahankeräystä Joensuussa ei toimeenpanna. Toimintamme talous jää kokonaan vapaaehtoisten suoritusten varaan. Killallamme on tänäkin vuonna kohteita, joiden läpivieminen vaatii apuamme. Johtokunta toivoo jokaisen kiltaveljen tukea työmme hyväksi.

Taloudenhoitaja

Oheisessa kuvassa eräs vuoden 1975 tukikohteista Juho Niemeläinen Pyhäselän Hammaslahdessa. Tiilisen asuinrakennuksen rakentamisessa tekivät KarJP:n jääkärit yht. 276 miestyöpäivää. Rakennukseen on asennettu vesijohto, lämpö ja sähkö, sisustustyöt ovat menillälän. Talon oma väki tekee lopputyöt. Rakennus ympäristöineen on täysin valmis syyskesällä 1976. Killan tarvikelahjoitusten rahallinen arvo noin 2.000 mk.

erikoisliikkeistä – tavarataloista

**POLTOAINE
OSUUSKUNTA**
Kauppakatu 25 C 32
puh. 24 566 ja 25 655

**Pohjois-Karjalan
monipuolisin
palvelutalo
Joensuun
keskustassa**

HOTELLI PK
MATKATOIMISTO
TAKATASKU
PAIKOITUSALUE

KIRJAKAUPPA
PKO-PAAKONTTORI
RAVINTOLA PK
SÄÄSTÖKASSA-JÄSENASIAT
SILTAVOUTI

SOKOS-tavaratalo
18 erikoisosastoa
neljässä
kerroksessa
30 erikoispalvelu-
muotoa

TERVETULOA NYKYAIKAISEN
PALVELUN PARIIN

kestää vertailun

**PKO
SOKOS**

TERDIS

MONIPUOLINEN RAUTAKAUPPA

OY SCAPA – PORRITT FINLAND AB

**KONEITA
LAITTEITA
TARVIKKEITA
ym.**

**Paperi-, kartonki- ja
selluloosateollisuudelle**

OY R. WILEN AB

Helsinki 10, Pohjoisesplanadi 33
puh. 663 003, 663 004

CLARKISSA
*on hallittua
voimaa*

Myynti ja tekninen neuvonta

AURAMO

Auramo Oy, Trukkiosasto PL 668, 00101 Helsinki 10,
Vaihde 90-13113

**KORPISOTUREILLE
KUNNIAA
JA
SIVUSTATUKEA**

Pa-Hu Oy

RAIVOLAN KOTELOTEHDAS OY

Väinö Hahtela:

SHUMILIAN KORVEN METSÄTAISTELUT SYYSTALVELLA 1941

Ylitettyään Syvärin 6.10.41 suunnattiin 7.divisioonaan kuuluva JR 9 sillanpääasemaan siten, että II/JR 9 tuli Ostan ja III/JR 9 Levinan lohkolle. I/JR 9, joka ensimmäisenä hyökkäsi yli Syvärin yläjuoksun, toimi tässä vaiheessa reservinä. 7.D, johon kuuluivat myöskin JR 30 ja JR 51, joutui Syvärin eteläpuolella vastaamaan alueesta, jonka leveys Äänisjärvestä länteen oli noin 60 km ja syvyys 25-30 km. Joukkojemme tehtävä, puolustaa tätä laajaa aluetta, oli vaikea. Tämä oli levottomin suunta koko Syvärin rintamalla syystalvella 1941.

Vihollisen Siperiasta tuoman 114.D:n alettua hyökkäyksensä 14.10.41 Gongenitsijärven - Orenshenskojejärven alueella meikäläisen JR 51:n asemia vastaan joutuivat joukkomme erittäin vaikeisiin torjuntataisteluihin. Tilanteen helpottamiseksi suunnattiin JR 30 Homorovitsista ja I/JR 9 Goran kautta vastahyökkäykseen. Vihollisen heittäessä kuitenkin jatkuvasti uusia voimia tuleen keskeytettiin joukkojemme hyökkäykset ja niille annettiin käsky 23.10.41 asettua puolustukseen. Näin joutui I/JR 9 Shumilian korpeen, jonne se Tivg-järven pohjoispään tasalle ryhtyi valmistamaan puolustusasemia. Pataljoonalle alkoi nyt sangen mielenkiintoinen, lähes kaksi kuukautta kestävä taisteluvaihe, josta seuraavassa kerron lähemmin.

Vihollinen oli edellä mainittujen hyökkäysten aikana kärsinyt raskaita tappioita. Sen voima oli heikentynyt ja aktiivisuus selvästi lamaantunut, ainakin toistaiseksi. Mitä sitten omien joukkojen kuntoon tulee, ei ollut meilläkään hurraamisen aihetta. Koko kesän ja syksyn kestänyt hyökkäysvaihe noin 600 km pituisella sotapolulla oli väsyttänyt miehet. Jatkuvat taistelut ja tappiot olivat kuluttaneet joukkojamme niin, että yksiköiden vahvuudet olivat vain noin puolet alkuperäisistä määrävahvuuksista, aina ei sitäkään. Oli erehdyttävää puhua esim. pataljoonasta, sillä sen taisteluvahvuus saattoi olla vain yksi kolmas osa normaalivahvuudesta. Mieliala oli matalalla. Sitä oli omiansa heikentämään se, että siirryttiin Syvärin eteläpuolelle suurille metsäalueille, joissa olosuhteissa huoltovaikeudet olivat erittäin suuret. Elintarvikehuolto oli näinä aikoina koko armeijassa heikoin mitä se oli koko jatkosodan aikana.

I/JR 9, jouduttuaan pois rykmentin yhteydestä, oli suoraan 7.D:n alainen. Ltn Väinö Salmelan 3.K oli jäänyt rykmentin käyttöön, mutta tilalle oli pataljoonalle alistettu PPK/7.D, jonka päällikkönä oli ltn Yrjö Keinonen (vuosina 1965-1969 puolustusvoimain komentaja). Tämäkin komppania, peitenimeltään tunnettu "Pinna", oli kutistunut vahvuudeltaan vain pariaksi joukkueeksi.

Puolustusryhmitys Tivg-järven asemassa oli seuraava: Vasemmalla järven itäpuolella 1.K, päällikkönä ltn Korpilahti ja komppanian edessä eteentyönnetty asema. Oikealla järven länsipuolella 2.K, päällikkönä ltn Siitonen. K K K, jonka päällikkönä oli kapteeni Juutilainen, oli jaettu kiväärikomppanioille. Reservinä olivat P P K ja Jääkärijoukkue. Oman krh.joukkueen lisäksi oli pataljoonalle alistettu raskas krh-ryhmä. Tykistön tulta ei ollut saatavissa. Pioneerijoukkue tuli myöhemmin käyttöön. JSp oli noin 5 km takana Karkan taloissa. Kuormasto kokonaisuudessaan oli pataljoonan yhteydessä. Vaikka lumi tuli maahan jo 14.10., ei rekiä saatu kuin muutama kappale muonan ja sairaiden kuljetuksiin. Jatkuvista pyynnöistä

huolimatta olivat ajoneuvoina kärkyt - missä lienevät rekipelit olleet? Pataljoonan komentajana oli kapteeni Väinö Hahtela.

Shumilian korpi oli koskematonta, komeata metsää, jossa kirves ei varmaankaan ollut heilunut kymmeniin vuosiin. Tivg-järvi oli laajan asumattoman metsäalueen keskuksena. Lähimmät kyläpahaset olivat huoltotiemme varrella, Karka, Gora ja Konselkä. Matkaa asemistamme Baranin - Ostan maantielle oli 15 km. Pataljoona perusti nyt Tivg-järvelle erillisen korpitukikohdan, jonka lähimpänä naapurina oikealla lännessä oli 5 km:n päässä Vaskusjärvellä II/JR 30:n asettama kenttävartio ja vasemmalla 15 km:n leveä korpi-alue aina Levinaan saakka oli täysin tyhjää omista joukoista. Tuki-kohtamme ulottui omista linjoistamme kiilana kauas eteen, noin 4 km:n päässä oli vihollisen yksi tärkeimmistä päähuoltoteistä, Vinnitsy - Osta, jolle partiotoimintamme kosketti kipeästi vihollisen elinhermoja. Olimme kuin veitsenterällä, jossa oli käytettävänä kaikki keinot, ettei jonain hämäränä aamuna herättäisi vihollisen syleilyyn.

Oli selvää, että äärimmäinen aktiivisuus oli välttämätöntä. Joka-päiväinen tiedustelu kohdistettiinkin nyt etelään vihollisen huoltotielle, johon toimintaan liittyivät tuhoamistehtävät ja miinoitukset. Tämä ei kuitenkaan riittänyt, sillä vihollinen alkoi toimia avoimilla sivustoillamme pyrkien jatkuvasti myös meidän huoltotielle. Sivustamme vaativatkin jatkuvaa partiointia. Tiedustelutehtäviin käytettiin pääasiassa P P K:aa ja jääkärijoukkuetta. Lahiradiot olisivat olleet nyt tarpeen, mutta niitä ei tuolloin vielä ollut. Oli keksittävä muita keinoja nopeiden yhteyksien aikaansaamiseksi, sillä lähettiyhteys oli liian hidas. Niinpä kummallekin sivustalle määrätyille varmistusladyille rakennettiin yksijohtoinen puhelin-yhteys siten, että tapsi oli lumen alla piilossa. Kaksijohtoiseen yhteyteen ei riittänyt tapsi. Jokaisella partiolla oli puhelin mukana ja kun vihollispartion todettiin ylittäneen ladun, ilmoitti partiomme siitä heti tukikohtaan. Näin päästiin viipymättä takaa-ajoon tuosta ylityskohdasta samalla kun toiset partiot lähetettiin selustasta vihollispartiota vastaan. Systemi oli erittäin tehokas ja tuskin yksikään vihollispartio pääsi täysilukuisana takaisin omiensa puolelle. Vihollisteiden ja latujen miinoituksissa käytettiin mitä moninaisempia menetelmiä, joista tässä kerron eräästä "keksinnöstämme". Tien tai ladun läheisyyteen kätkettiin puihin krh.ammuksia, joista johti räjähtävä tulilanka kulkuväylällä olevaan polkumiinaan. Kun vihollispartio räjäytti polkumiinan, syntyi siinä samalla tehokas tulikeskitys krh.ammuksien myöskin räjähtäessä varsin tehokkaalla korkeudella. Kranaatit olivat noin metrin parin korkeudella puiden oksien suojassa. Tämä oli niin tehokas "salainen ase", että erään vihollispartion tuhoutuessa yllättävään krh.keskitykseen vihollinen hylkäsi kokonaan tämän ladun sekä sen lähitienoot. Olihan tuossa systeemissä tosiaankin salaperäisyyttä, kun ilman lähtölaukauksia joudutaan pirulliseen krh.tuleen.

Aktiivisen partiotoiminnan ohella aloitettiin puolustusasemien kiireellinen rakentaminen. Työjärjestyksessä olivat poterot, taisteluhaudan pätkät ja välittömästi sen jälkeen korsut. Sitä mukaa kuin miehiä riitti, asemat rakennettiin myöskin ympäripuolustusta varten. Kun tukikohta oli joka suunnalta uhattuna, oli ympäripuolustus ja vapaina olevien reservien taistelu kaikkiin suuntiin otettava huomioon. Tällöin ei riitä, että on vain suunnitelma, vaan on muodostettava osastot ja koulutettava ne eri tehtäviin. Toimintaa tällaisessa synkässä metsässä on verrattavissa toimintaan sumussa ja

pimeässä. Tähytysmahdollisuuksia parannettiin avaamalla kapeita linjoja tukikohdan eteen ja sivustoille.

Kun puolustus oli saatu tyydyttävään kuntoon astui esiin polttavana miesten huolto ja viihtyisyys. Erikoisen heikkoa oli valtiolta saatu sapuska. Hirviä oli toki alueella runsaasti ja ne antoivat lisäsärvintä korsujen laihaan ruokapöytään. Tietenkin ylhäältä päin puututtiin hirvien metsästykseen myöhemmin, mutta sellaiset määräykset revittiin jo pataljoonan esikunnassa. Viimeksi oli pataljoona saunonut elokuussa Sortavalan valtauksen jälkeen. Likaisuus vallitsi kaikkialla ja tietenkin täiarmeija puri linjojen kummallakin puolella niin venäjän aron poikia kuin suomalaisia korpisotureita-kin. Tilanne oli sietämätön. Sauna oli saatava välttämättä. Ja se saatiinkin nopeasti. Reipas komennuskunta siirsi Goran kylästä talon ja pystytti sen muutamassa päivässä valmiiksi kylpykuntoon keskelle tukikohtaa lähelle komentopaikkaa. Se oli tietenkin savusauna, jonka kiukaan suuruus oli useita kuutioita. Löyly saunassa oli verraton. Se lämpeni aamusta iltaan ja kun parsille levitti varusteet, niin kaikki oravaa pienemmät elukat paloivat tuota pikaa korpuiksi. Muutaman päivän kuluttua oli koko pataljoona kylpenyt ja yksi vihollisarmeija tuhottu viimeiseen yksilöön. Takaa tuotuja höyrykaappeja ei tarvittu.

Seuraavana oli rakentamisvuorossa kanttiini. Piti hankkia miehille jokin paikka, missä saisivat viivähtää edes hetken ja juoda kupin kuumaa. Samoin kuin saunakin, saatiin myös kanttiini siirtämällä hirsitalo takaa olevasta kylästä tukikohtaan. Kanttiini oli valmis jo joulukuun alkupuolella, jolloin odotimme vihreiden sisarten saapumista emännöimään ja jolloin olisimme pitäneet pienet avajaisjuhlat. Onneksi he jostain syystä viipyivät ja heidän tulonsa Tivg-järvelle jäi lopullisesti toteutumatta tilanteen pian muuttuessa kokonaan toisenlaiseksi.

Päivät kuluvat tukikohdassa aamusta iltaan kovan työn merkeissä. Miehet häärivät kuin muurahaiset. Kirveiden iskut kajahtelivat synkässä korvessa. Edessä ja sivustoilla paukkuivat tuliaseet, miinat ja ansat räjähtelivät. Keinosen pojat ja jääkärijoukkueen miehet tekivät hyvää työtä. Kaikilla oli yhteisenä päämääränä saada tukikohta talveksi hyvään kuntoon. Mieliala nousi jatkuvasti. Tähän vaikutti kova työ, saunominen, menestyksellinen partiotoimintamme ja lyhyet vuorolomat.

Marraskuun puoliväli toi yllättäen piristystä korpitukikohtaan. Suoraan lounaasta alkoi kuulua kovaa tykistötulta. Taistelun aiheuttama kova kumu kuului päivä päivältä yhä selvemmin ja lähenei jatkuvasti meitä. Kuunneltiin ja kyseltiin, mistä moinen melu? Pian asia valkeni. Saksalaiset hyökkäsivät Tihvinässä. Meikäläisistä jo moni näki varmaan mielessään saksalaisten ilmestyvän asemiemme eteen ja huutavan, että terve aseveli, täällähän piti tavata. Ne ajatukset jäivät kuitenkin vain toivekuviksi, sillä pian alkoivat taistelun äänet häipyä sinne, mistä olivat tulleetkin. Kuten tunnettua, epäonnistui saksalaisten operaatio Tihvinään.

Vihollisen toiminta rajoittui marraskuun aikana ja vielä joulukuun alussakin kahakointiin etulinjassa, krh- ja tykistötulella häiritään sekä jatkuvaan partiointiin, joka joulukuun puolella alkoi selvästi tehostua. Vihollisen mielenkiinto kohdistui jatkuvasti huoltotiehemme. Sen varrella noin 3 km etulinjasta taakse oli ikivanha kaatunut kuusi, jonka juurakko oli kuin jättiläismustekala

monine lonkeroineen. Tämän juurakon vihollinen otti vakituisesti väijytyspaikakseen, josta sen onnistui tuhota ainakin pari hevos- tamme ja saada yksi hevosmies vangiksi. Sama paikka oli koitua pataljoonan komentajan ja hänen adjutanttinsa tuhoksi eräänä mar- raskuun yönä, mutta sattuma pelasti miehet. He olivat jo lähdössä Minovasta myöhään illalla takaisin pataljoonaan, kun rykmentin komentaja eversti Kuistio kehoitti heitä jäämään yöksi ja palaamaan vasta aamulla. Ja niin he jäivät. Samana yönä oli vihollispartio taas väijynyt juurakon takana, jolloin pataljoonan komentajan piti ajaa sen ohi. Perusteellinen miinoitus karkoitti lopullisesti vi- hollisen tämän kaatuneen kuusen lähetyviltä.

Oma tiedustelu-, tuhoamis- ja hävitystoimintamme oli varsin menes- tyksellistä. Sotapäiväkirjan mukaan vihollisen tappiot olivat loka- kuun lopulta joulukuun alkupuolella 12 upseeria, 410 miestä 42 he- vosta, 3 kenttäkeittiötä sekä sotasaaliina kymmeniä konetuliaseita. Tällainen partiotoiminta vaati suorittajilta rohkeutta, sitkeyttä ja hyvää henkeä. Johtajilla piti olla neuvokkuutta ja harkintakykyä, jotta välttyttiin turhilta tappioilta, sillä vahvuuksien ollessa jo minimaalisen pienet, ei tappioihin ollut enää varaa. Ja tappioita on sodassa kaikissa olosuhteissa aina vältettävä, jos johtaja aikoo nauttia miesten luottamuksesta ja hyvästä yhteistoiminnasta. Par- tiointiin käytettiin pääasiassa Keinosen komppaniaa ja jääkärijouk- kuetta. Keinonen edusti kyvykkäintä päällikköainesta. Hänen kanssaan oli ilo toimia vaikeissakin oloissa. Jääkärijoukkueen johtaja vän- rikki Larmo, joka haavoittui vaikeasti, oli loistava johtaja kuuluen nuorempaan reserviupseeristoon.

Myrskyn enteitä

Joulukuun alkupuolella alkoi vihollinen toimia entistä aktiivisem- min. Eräänä yönä vihollispartio pääsi keskelle tukikohtaamme ja suoritti perusteellisen tarkastuksen saunamme ympäristössä. Oli mah- dotonta niillä voimilla varmistaa kaikkia suuntia ja tämäkin viholli- sen partio tuli takaa pitkin huoltotietämme. Vihollisen puolella oli tapahtunut muutakin ja hyvin merkittävää. Kun eräs partiomme palasi tavanomaiselta retkeltään, oli sillä tappioita ja se oli kuin sii- ville lyötynä. Vihollisen joutuessa partiomme tuliylläkköön se ei enää jäänytkään lannistuneena odottamaan tuhoutumistaan kuten taval- lisesti, vaan avasi tulen partiotamme vastaan salamannopeasti ja antoi takaisin niin, että korvat soivat. Oli ilmeistä, että uusia hyvin koulutettuja joukkoja oli tuotu vastaamme. Käsityksemme osoittautui oikeaksi, kun pian saimme kaksi vankia. Hyvin puettuja ja koulutettu- ja siperialaisia joukkoja oli tuotu rintamalle ja ilmeisesti täyden- netty vastassamme toimiva 114.D.Mainittakoon, että nuo Siperian pojat vankeina eivät liikoja puhuneet, siinäkin suhteessa ne olivat hyvin koulutettuja. Meidän ei tarvinnutkaan kauan odottaa, ennen kuin saim- me tutustua perusteellisesti uusiin tulokkaisiin.

I/JR 9:n tukikohta Tivg-järvellä muodostui viholliselle erittäin kiusalliseksi. Se oli liian lähellä heidän tärkeää huoltotietään ja sen aiheuttamat tappiot olivat viholliselle suhteettoman suuret. Lisäksi se aiheutti ainaista epävarmuutta liikenteelle. Siksi vihol- linen päätti pyyhkäistä pois tämän kiusallisen "kylkimyyriäisen", vallata saman tien Goran maaston sekä ehkäpä edetä aina Syvärille saakka.

Myrsky nousee

Tapahtumien vyöry alkoi 13.12.41, jolloin havaittiin vihollisen pe- siytyneen tukikohdasta kaakkoon noin 1 km kukkulalle 178,4. Samaan

aikaan todettiin vihollisen vilkasta liikehtimistä suoraan vasemmalla metsälinjoilla. Etulinjan joukkoja vastaan alkoi tavallista kiivaampi painostus, tykki- ja krh.tuli. Yöllä 13/14.12 soluttautui komppanian vahvuinen vihollinen Tivg-järven jäitse linjoillemme, mutta tuhoutui suurimmaksi osaksi rannalla olevaan miinakenttään.

Vihollisen pesiytymistä kukkulalle 178,4 ei sallittu, vaan sai Keinosen komppania 14.12. aamulla karkoittaa vihollisen ja ottaa ko. maasto haltuunsa. Nyt iskettiin kuitenkin arkaan paikkaan, sillä jo iltapäivällä vihollinen otti maaston uudelleen haltuunsa ja alkoi etenemisensä pitkin metsälinjoja pohjoiseen. Keinosen tehtäväksi tuli pysyä vihollisen kintereillä ja estää sen eteneminen. Tiedustelua tehostettiin ja huoltotie varmistettiin ajomiesten voimin. Alkoi jännittävä tilanteen seuraaminen, josta divisioona pidettiin jatkuvasti ajan tasalla.

Jo aamuyöstä 15.12. alkoi vihollisen painostus Keinosta vastaan, jonka oli hiljalleen vetäydyttävä tukikohtaan. Tiedustelumme totesi vihollisen etenevän pitkin metsälinjaa kohti Goran kylää. Osastomme iskivät lujaa, mutta ne olivat kuin karpäset härän kimpussa. Pian katkesi puhelinyhteys taakse ja ainoa huoltotiemme oli vihollisen hallussa. Saavutettuaan huoltotiemme alkoi vihollinen päävoimin edetä kohti Goraa ja osilla voimistaan suoraan selustaamme. Ajomiehiamme muodostettu osasto taisteli kuitenkin loistavasti talousaliupseerien johdolla ja torjui kaikki vihollisen etenemisyritykset selustaamme tuottaen pelkällä kivääritulella kymmenien miesten tappiot viholliselle. Nyt oli rintamia tarpeeksi. Tivg-järven länsipuolella 2.K:aa vastaan ilmeni myös selviä hyökkäysaikeita, joskin ne lienevät olleet vain harhautuksia. Siellä hän oli 5 km miehittämättömä korpea, jotta oli siellä tilaa vihollisen operoida. Miehet olivat tietoisia tilanteen vakavuudesta ja toimivat jokaista miestä myöten loistavasti. Tällaisissa tilanteissa on ehdottomasti miehille ilmaistava totuus eikä salattava mitään. Luottamus säilyy sillä tavoin parhaiten.

Puolenpäivän tienoilla oli vihollisella jo hallussaan hevostie, jota pitkin heidän joukkojensa kuljetus tapahtui jatkuvana suoraan selustaamme. Tilanne antoi aiheen perusteelliseen arvosteluun. Kuljetuksista päätellen täytyi vihollisella olla jo selustassamme moninkertainen ylivoima. Ottaen huomioon vihollisen nopean kaivautumiskyvyn ja takana olevien joukkojemme vähäisyyden, ei vihollisen lyöminen ollut todennäköistä. Tukikohtamme tila kävi hetki hetkeltä vaikeammaksi. Ammukset alkoivat loppua, muonaa ei saatu takaa, eikä haavoittuneita kuljetettua saamaan apua. Oli ilmeistä, että vihollinen viimeistään 16.12. aamulla aloittaa itse tukikohdan valtauksen saartamalla sen ensin joka puolelta. Pataljoonan komentajan mielestä ei ollut syytä jäädä taistelemaan tänne kauas eteentyönnettyyn kiilaan kaiken menetyksen uhalla, vaan pelastaa yön aikana mitä pelastettavissa oli. Pataljoona sai radioyhteyden divisioonaan 15.12. ja pyysi lupaa irtaantua, jos tilanne ei helpotu. Divisioonan esikuntapäällikkö ilmoitti, että pataljoonan on toimittava oman harkintansa mukaan. Vastatoimenpiteitä luvattiin JR 30:n taholta.

Tilanne ei parantunut, vaan illan pimetessä se vain paheni. Keinosen oli vetäydyttävä tukikohtaan. 1.K:n päällikkö ilmoitti, että komppania saa tulta suoraan asemiansa takaa. Näytti siltä, että vihollinen oli työntynyt - ehkäpä vain partioilla - komentopaikan ja etulinjan väliin. Nyt alettiin toteuttaa päätöstä irtaantumisesta. Kuten tavallista, alkoi taistelutoiminta illan pimetessä laimentua ja tätä aikaa oli irtaantumisessa käytettävä hyväksi. Oli myöskin ilmeistä, että vihollinen vetäytyy taaemmaksi levätäkseen yön.

15.12. klo 22.00 mennessä pataljoona oli irtaantunut ja ryhmittynyt etenemistä varten huoltotielle. Kärkenä toimi PPK, sen perässä komentoporras, esikuntakomppania ja kaikki ajoneuvot sekä jälkivarmistuksena 1.K. Samalla ohjattiin 2.K asemistaan suoraan Vaskusjärvelle JR 30:n yhteyteen. Eteneminen oli äärimmäisen hidasta, sillä suurin osa kuormastoa oli kärryvetoisena ja lunta oli tullut jo lähes metrin. Puolenyön maissa kohtasi Keinonen Kusrajärvien maastossa vihollisen. Kuten olimme jo aavistaneet, sen lyöminen ja tien avaaminen oli ilman vähäisintäkään raskasta tulta mahdottomuus. Niinpä pataljoona kääntyikin tieltä länteen, ylitti Kusrajärven jään ja kiersi näin vihollisen asemat. Matkaa oli nyt Barannin tielle noin 12 km, mutta tämä marssi oli todella kaikkein vaikeimpia kaikista jatkosodan aikaisista jotoksista. Vaikka maasto oli verrattain tasaista, oli lunta paljon ja kaikkialla kaatuneita puita ristissä ja rastissa muodostaen mitä tehokkaimman murroksen. Matka kesti lähes vuorokauden, mutta se ei ollut ihme, sillä jokainen mies tarvittiin kirvein ja sahoin raivaamaan tietä, jotta saimme kuormaston tuotua mukana. Olimme vailla mitään yhteyttä ylempään johtoon, sillä radio sammui jo 15.12. iltapäivällä.

Päästyään 16.12. illalla Baranniin, soitti komentaja JR 30:sta 7.D:n komentajalle eversti Svenssonille, joka totesi, että jälleen näkemisen ilo on erittäin suuri ja samalla onnitteli, että olimme selvinneet hengissä omien luokse. Kun 16.12. Tivg-järvelle suunnatun I/JR 30:n vastahyökkäys ei onnistunut alkuunkaan ja mitään yhteyttä ei koko aikana ollut I/JR 9:ään, niin oli luonnollista, että divisioonan esikunnassa oltiin huolestuneita meidän kohtalostamme. Huolestuneisuutta lisäsi vielä se, että venäläisten radio ilmoitti 16 päivän iltana suomenkielisessä lähetyksessään, että Aunuksen kannaksella Barannin suunnalla on I/JR 9 tuhottu viimeiseen mieheen. Totuus oli kuitenkin se, että pataljoona tuli ehyenä ja varsin pienin tappiopin pois motista, liekö pari risaista telttaa jäänyt viholliselle. Pataljoonan tuhoamisyritys oli viholliselle täydellinen vesiperä - vanha kettu ei syö myrkkyä.

I/JR 9:lle oli Tivg-järven mottivaihe erittäin raskas. Se antoi kuitenkin arvokkaita opetuksia. Luottamus johtajien ja johdettavien välillä lujittui ja sitä tarvittiin edelleenkin, sillä tämä motti ei jäänyt viimeiseksi.

RAUMA-REPOLA OY

JOENSUUN TEHTAAT

Toivo Suutarinen:

VETERAANI- JA INVALIDIVELJIEN KUNTOOUTUKSESTA JA HOIDOSTA

Vuosien kuluessa harvenee joukkomme jatkuvasti. Monet JR 9:n veljistäme ovat siirtyneet jo viimeisen rajan taakse, toiset viettävät eläkepäiviä ja nuorimmatkin, vielä työelämässä olevat tuntevat elin-toiminnoissaan kovien vuosien seurauksena rasituksia ja vaivoja. Sodassa mukana olleita ja varsinkin haavoittuneita on yhteiskunta-kin muistanut, vaikka joskus on voinutkin tuntua, että porukkamme on jäänyt muun kiireisen menon jalkoihin. Lisäksi omat järjestömme nimenomaan ajavat etujamme pitäen yhteyttä toisaalta kaikkiin jäse-niin ja toisaalta valtiovaltaan, niin ettei meitä myöskään talou-dellisesti unohdettaisi. Yhteiskunnan tuen lisäksi oma keskinäinen yhteydenpito ja toistemme tukeminen on mitä suuriarvoisinta. Tässä heikoinkin meistä pystyy antamaan jotain arvokasta sota-aikaiselle taistelutoverilleen. Joukkomme pienentyessä meidän tulisikin toimia yhä tiiviimmin yhdessä ja tällä tavalla tukea kaikki toinen toisiam-me muun ulkopuolelta tulevan tuen ohella.

Keskusjärjestönä asioitamme hoitamassa ovat valtakunnallisella ta-solla Sotainvaliidien Veljesliitto, Suomen Sotaveteraaniliitto ja Rintamamiesveteraanien liitto. Raha-asioita, korvauksia, elinkorko-ja ja eläkkeitä taas hoitaa Tapaturmavirasto. Kaikkien näiden viras-tojen suhtautuminen asioihimme on ollut mitä myötämielisintä, niin että pyydetty asiantuntemus ja apu on ollut korkeatasoista ja tullut nopeasti. Kansaneläkelaitos lisäksi julkaisee määrääjain vihkosia, joissa selostetaan kansaneläkkeiden lisäksi rintamasotilaseläkettä, tukilisää, asumistukea ja sairausvakuutusta monen muun ohella.

Sotainvalidien Veljesliiton toiminta on meille useimmille hyvinkin tuttua ja liiton lehti "Sotainvalidi" selostaa numeroissaan invali-deja koskevia ajankohtaisia asioita. Suomen Sotaveteraaniliiton toiminta voi olla vähemmän tunnettua, vaikkakin liitto on laaja, hyvin organisoitu valtakunnallinen järjestö. Se on erikoistunut veteraanien kaikkien asioiden hoitoon ja julkaisee monia tärkeitä tietoja jakavaa "Suomen Sotaveteraani"-lehteä. Niin että veljet, olipa selvitystä kaipaava asia mikä tahansa, näitten liittojen-puoleen voitte kääntyä joko itse tai omien kiltaveljienne välityk-sellä.

Tapaturmavirastoon (TTV) yhteydenotto vaatii vähän enemmän paperi-sotaa ja selvittelyä, mutta sen hoitaa esim. Sotainvalidien Veljes-liiton paikallinen alaosasto. Sodanjälkeisen Valtion Tapaturmatoimis-ton aikoinaan osittain penseäkin suhtautuminen on muuttunut täysin, niin että nyt puhumme yhtä kieltä ja TTV katsoo aina mieluummin ha-kijan etua, ja tekee päätökset myötämielisessä hengessä. Älkääpä veljet kaihtako hoitamasta vanhoja tai sikseen jääneitä asioita koh-dalleen elinkoron tai muun vastaavan suhteen. Parempi aloittaa näit-tenkin asioiden hoito heti tänään tai viimeistään huomenna. Pois turha arkuus, asioiden lykkääminen tai ehkäpä joidenkin vanhojen lausuntojen nostattama katkeruus.

Useat järjestöt ovat yhä lisääntyvässä määrin perustaneet erilaisia tutkimus-, hoito- ja kuntoutuslaitoksia, joista tunnetuimpia lienevät Kauniala, Kaskisaari, Kyyhkylä, Peurunka, Punkaharju, Ikaalinen ja Suitra aivovammalaisille. Kuntoutus ja hoito näissä on korkeatasoista,

monipuolista ja tietenkin ilmaista. Toistaiseksi näitä ilmaispalveluksia on tarjolla ainoastaan määrätynasteisen, tapauksesta riippuen vaihtelevan, invaliditeetin omaaville veteraaneille. Valitettavasti eivät vain monet meistä vammautuneista ole vielä heränneet tajuaan kuntoutustoiminnan merkitystä ruumiilliseen hyvinvointiin. Erikoisesti näyttävät monet vielä työelämässä toimivat ajattelevan, etteivät he tuota kuntoutusta kaipaa tai ehdi sitä saamaan. Mennään sinne sitten myöhemmin, on monen ajatus, mutta heille kuntoutus olisi nimenomaan tärkeää "katkaisuhuoitona" ja työtehon kohottajana. Korostan tätä hyvin voimakkaasti nimenomaan oman kokemuksen perusteella. Laitosten toiminta ja hoitoon pääsy näyttää olevan varsin joustavaa, niin ajan kuin hoidon kestonkin suhteen, niin että käytäkääpä veljet näitä meille luotuja mahdollisuuksia ajoissa, ei sitten kun hoito on liian myöhäistä.

Meille läheisimpänä omana toimintana on tietenkin JR 9:n kilta. Kiltamme pyrkii toimimaan kaikkialla, missä kiltaveljiä maassamme asuu. Killalla on useita toimikuntia eri puolilla Suomea ja näiden toimihenkilöt ovat aina valmiita auttamaan ja neuvomaan pulassa olevia veljiä. Kilta on myös etsinyt avustajikseen omien kiltaveljien joukosta monia erilaisia asiantuntijoita, kuten muun muassa lakimiehiä, lääkäreitä, sosiaalityöntekijöitä, työasian- ja eläkkeiden asiantuntijoita unohtamatta myöskään henkisen tuen tarvetta. Kiltamme johtohenkilöt ja johtokunnan jäsenet ottavat yhteyttä näihin asiantuntija-apua tarvittaessa. Heidän nimensä ja osoitteensa löytyvät tästä samasta lehdestä.

Terveyden ja kunnan hoidossa on tietenkin tärkeintä jokaisen itsensä omasta kunnostaan huolehtiminen. Liikunnan, ravinnon ja elämäntapojen vaikutus terveyteen on meille kaikille varmaan tunnettua, samoin kuin liiallisen alkoholin ja varsinkin tupakan vahingollinen vaikutus niin keuhkojen kuin verenkierronkin toimintaan. Iän mukana tulee meille kaikille kuitenkin tarve lisähoitoon ja tällöin voimme pyrkiä saamaan omien laitostemme tarjoamaa varsin monipuolista tukea ja hoitoa. Yhteiskunnan avustuksella ovat erilaiset liittomme ja yhdistyksemme tehneet paljon jokapäiväisen elämämme ja terveytemme kohentamiseksi. Nämä toiminnat ovat tarkoitettut meille jokaiselle niin että käytetäänpä veljet näitä omia palveluitamme hyödyksemme. Kunnan säilyessä on vanhenevankin mukavampi eleskellä.

7.D:n komentaja Mannerheimin ristin ritari kenraalimajuri A.J. Svensson

Kapteeni Vilanti, K J

ritari n:o 190

päivämäärällä 10. 2. 1945

Iisalmella 1.11.1915 syntynyt Mannerheim-ristin ritari, nykyisin reservin majuri Kauko Johannes Vilanti kuuluu siihen ikäpolveen, joka sai harteilleen niin talvi- kuin jatkosodankin raskaimman taakan. Hän on yksi niistä reservin upseereista, joille Marski osoitti kunnioittavan ja kiittävän sanansa. Parhaassa miehuusiässään ritari Vilanti osoitti taisteluissa neuvokkuutta, johtajantaitoa ja suurta henkilökohtaista urhoollisuutta. Esimiehet saivat kaikissa

olosuhteissa uskoa hänen johdettavakseen hyvinkin vaikeita tehtäviä. Kauko Vilanti täytti ne oman henkensäkin uhalla.

Ritari Vilannin joukko-osastoina oli talvisodassa Jalkaväkirykmentti 39 ja jatkosodassa Jalkaväkirykmentti 9. Molemmissa rykmenteissä hänet tunnettiin yhtenä kylmäverisimpänä joukkueenjohtajana ja kompanianpäällikkönä. Neljästi hän haavoittui, mutta onneksi vain siten, että invaliditeetti jäi 15-prosenttiseksi. Pahimmin vammautui vasen käsi. Niskanikamien välissä on pari sirpaletta ja kymmenkunta muualla kehossa.

Siviilielämässä on ritari yhtä tarmokas ja toimintakykyinen kuin konsanaan sodassa. Hän hoitaa merkonomina hallinnollisen johtajan tehtäviä Rank Xerox Oy:ssä Helsingissä ja on edelleen mitä innokkain maanpuolustusmies. Reservin majuriksi hänet ylennettiin 1963.

Jääkärieverstiluutnantti Viljo Laakson allekirjoittamaan Mannerheim-ristin ritariksinimittämisesitykseen on merkinnyt puoltonsa nykyinen jalkaväenkenraali Paavo Talvela.

Selkeästi perusteltu esitys puhuu paljon silloisesta kapteenista Kauko Vilannista. Siihen ei ole mitään lisäämistä:

"Talvisodan aikana toimi kapt. Vilanti joukkueen- ja iskuryhmänjohtajana, osallistuen mm. JP 4:lle alistettuna Itä-Lemetin taisteluihin. Näissä hyökkäystaisteluissa 18. - 28.2.40 välisenä aikana osoitti hän aivan erikoista henkilökohtaista rohkeutta ja sitkeyttä johtaessaan joukkoaan ja vaikutti ratkaisevasti monen tukikohdan ja pesäkkeen valtauksen. Vihollisen hiihtopataljoonan yrittäessä murtautua Itä-Lemetin mottiin Nietjärven suunnalta helmikuun alussa 1940, kunnostautui kapt. Vilanti kokoamallaan puolijoukkueellaan torjuen monet vihollisen läpimurtoyritykset, kunnes lisävoimia saapui avuksi.

Tämän sodan aikana on hän toiminut alussa joukkueenjohtajana ja 1941 syksystä alkaen kiv.kompanian päällikkönä ja erillisosaston johtajana. Erikoisesti kunnostautui hän Sortavalan valtausoperaatioiden aikana 26. - 28.7.41 Helylän maastossa Saharilan tienhaarassa, jossa oma-aloitteisesti kokoamallaan joukolla pysäytti vihollisen vastahyökkäyksen säilyttäen tällä tavoin tärkeän tienhaaran hallussaan. Samassa maastossa taltutti hän kylmäverisyödellään erään pakokauhutilanteeseen joutuneen joukon III/JR 9:stä ja palautti aseman ennalleen.

Syksyllä 1941 joulukuun puolivälissä vihollisen aloitettua yleis-
hyökkäyksen Ostan suunnalla sai kapt. Vilanti komentoonsa JR 9:n
toimitus- ym. miehistä kootun erillisosaston ja joutui sillä kol-
men viikon aikana torjumaan lukuisat vihollisen hyökkäykset
III/JR 9:n avoinna olleeseen oikeaan sivustaan Kopovan tien itä-
puolella, vaikuttaen tämä ratkaisevasti JR 9:n puolustusasemien
säilymiseen silloisella lohkolla. Erikoinen ansio näissä taiste-
luissa lankeaa kapt. Vilannille siinä, että hän nopeasti muodosti
taistelukelpoisen joukon taisteluun vähemmän tottuneista miehistä.

Asemasodan aikana vuoden 1942 alusta lähtien on hän toiminut
kiv.komppanian päällikkönä vaikealla ja vastuunalaisella lohkolla
JR 9:n oikealla siivellä.

Tänä aikana hän torjui lukuisat vihollisen hyökkäys- ja vangin-
sieppausyritykset ollen aina henkilökohtaisesti johtamassa vai-
keimmassa paikassa.

Erikoisesti kunnostautui hän 26.6.43 johtaessaan Jortin tukikohdan
edessä olevan vihollisen tukikohdan valtauksen ilman omia tappioi-
ta. Samoin vaikutti hän henkilökohtaisella rohkeudellaan vihollisen
hyökkäyksen torjumiseen tukikohta Välissä 1.6.44 tuottaen viholli-
selle huomattavat tappiot.

Viivytysvaiheen aikana kunnostautui kapt. Vilanti erikoisesti
Topasjärven taisteluissa, joissa torjui ylivoimaisen vihollisen
ja erittäin voimakkaan tykistötulen tukemat hyökkäykset 30.6.44
ja säilytti asemansa siitä huolimatta, että vihollinen oli myös
selän takana taistelussa patl:n osien kanssa. Vanhan rajan luona
olevissa asemissa säilytti hän asemansa kylmäverisesti, vaikka
useampia hyökkäysvaunuja oli mennyt asemien läpi vaikuttaen tällä
sen, että uusi puolustus Käsnäselän suuntaan ennätettiin järjestää.

Kapt. Vilanti on suomalaisen upseerin perikuva, tarmokas, sitkeä,
erittäin rohkea ja oma-aloitteinen sekä luoden omalla esimerkillään
alaisiinsa loistavan taisteluhengen. Hän on neljä kertaa haavoittu-
nut."

ENBERGIN LEHMÄN TARINA

Komentopaikoilla pidettiin lehmä, joita oli saatu sotasaaliina.
Niin hoiteli kaikella hellyydellä myöskin III/JR 9:n komentaja
majuri Erkki Enberg lehmäänsä, jolle oli antanut runollisen ni-
men "Kielo". Eräänä yönä Kielo katosi ja jäljet johtivat Penttisen
sylväytehtaalalle, joilla maisemilla tippui siellä täällä myöskin
mitä kirkkain "korvenkyynel". Enbergin pappa tiesi tarkoin mihin
Kielo oli kadonnut, mutta kukapa nyt noissa oloissa lähtee naapu-
risopua rikkomaan. Ja patteriston komentaja majuri Reino Penttinen
teki herrasmiestempun. Hän kutsui Enbergin ja minut illalliselle.
Ruokapöydässä oli kaikkea hyvää, mutta erikoisen runsaasti maukasta
lehmänlihaa. Ilta kului kestiystävyyden merkeissä ja meillä oli
kaikilla iloisen isännän seurassa hauskaa. Lähtiessämme pois ja
jättäessämme isännän sanoi Enbergin pappa hyvin hartaana, että
kyllä oli hyvä talo ja hyvä pitopöytä, mutta mikä lie ollut, kun
jokaisen lihapalan nieltyäni kuulin kuin Kielo olisi ammunut.

Korpraali Suhonen, T,
ritari n:o 179
päivämäärällä 21.12.1944

"Toiminut koko hyökkäysvaiheen ajan kp. miehenä ja ryhmänjohtajana. Hyökkäys-toiminnan alkuvaiheessa 13.7.41 toimi hän partionjohtajana vihollisen selustassa Kirkkolahden maastossa, jossa hän 8-miehisellä partiollaan tuhosi 25-miehisen vih.partion, josta korpr. Suhonen

itse ampui kp:lla noin puolet ja tuhosi samanaikaisesti 12 hevosta käsittävän viholliskolonnan. Muutamaa päivää myöhemmin Leppäsyryssä tuhosi 35-miehisen vih.osaston, joukossa vihollisen upseeri.

Latvan aseman valtauksessa toimi hän ryhmänjohtajana iskien vih. sivustaan ja tuhosi n. 40 vihollista ja siten ratkaisevasti vaikutti komppaniansa tavoitteen saavuttamiseen.

Syvärin ylityksessä 6.10.41 hän ilmoittautui vapaaehtoisesti osastoon, joka ensimmäisenä ylitti Syvärin ja muodosti sillanpääaseman Syvärin vastarannalle. Syvärin itäpuolella puolustustaistelun aikana oli korpr. Suhonen aina ensimmäisiä partiomiehiä tuhoten henkilökohtaisesti useita kymmeniä vihollisia.

Partioretellä Gongenitsassa joulukuussa 1941 vihollinen ampui korpr. Suhosta käteen, mutta tästä huolimatta johti hän partionsa tavoitteeseen, tuoden arvokkaita tietoja vihollisesta.

Nykyisen viivytysvaiheen aikana toiminut ryhmänjohtajana komppaniansa viivyttyessä ylivoimaista vihollista Matsjärven - Kirvesjärven maastossa 30.6.44. Tällöin joutui hän joukkueensa mukana täydellisesti eristetyksi, mutta raivasi taistellen tien n. 2:n komppanian vahvuisen vih.osaston läpi omalle puolelle, tuhoten ryhmällään n. 70 vihollista, joista itse henkilökohtaisesti ryhmänsä edessä n. 30 vihollista.

Vahvistetun osaston hyökätessä vihollisen selustaan Saarijärven maastossa 12.7.44 kunnostautui korpr. Suhonen erikoisesti tunkeutuen ryhmällään vihollisen huoltotielle. Taistelun aikana korpr. Suhonen haavoittui, mutta siitä huolimatta hän suoritti hänelle annetun tehtävän loppuun.

Korpr. Suhonen on osoittautunut esimerkillisen rohkeaksi taistelijaksi ja partionjohtajaksi."

Tuupovaarassa 18.2.1918 syntyneestä korpraali Tauno Suhosesta tehty ritariksinimittämisehdotus kertoo rajaseudun kasvatista, joka oli aina toimintavalmis ja tarmokas taistelija, mies, joka ei antanut periksi tiukimmassakaan paikassa. Hänen peräänantamattomuudestaan on selvänä näyttönä kaksi haavoittumista, jotka eivät tehneet häntä toimettomaksi, vaan kannustivat häntä täyttämään saamansa tehtävän loppuun niin kuin annettu käsky edellytti. Moni muu olisi hakeutunut lähimpien lääkintämiesten hoiviin eikä yksikään esimies olisi sanonut sanaakaan sitä vastaan.

Mannerheim-ristin ritari, nykyinen alikersantti Tauno Suhonen on sitä rajaseudun polvea, joka tuli toimeen omin neuvoin ja luotti omiin voimiinsa sodankin ankarissa olosuhteissa. Juuri samanlaisia rajan kasvatteja oli paljon muissakin joukko-osastoissa kuin rajajääkärijoukoissa. Yhteisenä piirteenä näille miehille oli erinomainen taisteluvalmius: he olivat ikään kuin kasvaneet taistelijoiksi, partiomiehiksi, hyviksi ampujiksi ja metsien erehtymättömiksi samoojiksi. Vaarallinenkaan tilanne ei jähmettänyt heitä toimintakyvyttömiksi, vaan he ikään kuin riemastuivat saadessaan räiskäyttää konepistooleistaan osuvia sarjoja ja syökseyä tuliasemasta toiseen vihollisluotien vinkuessa korvissa.

Eräs tunnettu korpisotakomentaja sanoi kerran:

- Näille korpiseudun miehille henkikululta ei näyttänyt olevan yhtä kallista kuin rintamaiden sotilaille. Kuolema ei ollut yhtä vieras ja kolkko, vaan he olivat tottuneet sen melko tiheisiin vierailuihin omissa kotitaloissaan. Monet lapset menivät jo nuorina manan majoille. Uskon kaikella tällä olleen oman merkityksensä heidän taisteluvalmiudelleen ja -hengelleen.

Ritari Tauno Suhonen oli toiminnan mies. Hän purnasi, jos hän ei päässyt partioretkille vihollisen puolelle, vaan häntä muka makuutettiin suotta toimettomana. Jos jokin tiedustelumatka oli valmistella, korpraali kävi sitä itselleen tilaamassa hyvissä ajoin:

- Se on miul ihan kui tehty ...

Korpraali osasi myös valita tarkoin miehensä partiotovereiksi. Joukko koostui "suhosmaisista" miehistä. Hän ei ottanut mukaan muita kuin koeteltuja partiomiehiä, joilla oli raudanlujat hermot, tavallista parempi ampumataito ja sitkeyttä yli tarpeen. Korpraali Suhosen ryhmä oli aina ja kaikessa joukko-osastonsa kärjessä.

Miten Marskin ritari elää Tuupovaarassa rauhan päivinä? Elämä oli vuosikausia perin ahdasta. Panostajana työskenteli Tauno Suhonen silloin kun töitä oli. Työttömyys häittäsi jatkuvasti. Asumuksena oli vinttikerrokseen tehty tilapäisasunto, johon johtivat "kanantikkaat" ulkopuolitse. Mannerheim-ristin ritarien säätiön ja lahjoittajien avustuksella Tauno Suhoselle saatiin oma talo. Nyt hän on vakinaisena tiemiehenä TVH:n Tuupovaaran tiemestari-piirissä. Ritari toteaa yksikantaan:

- Elämä suorastaan hymyilee verrattuna entiseen.

- - - - -

Edellä mainittujen lisäksi nimitettiin Mannerheimin ristin ritareiksi JR 9:stä seuraavat:

26.9.1941	Veikko Vehviläinen
19.5.1942	A.K. Vuorensola
8. 9.1942	Yrjö Keinonen
21.12.1944	Aarne Salonen

MUISTELUKSIA KONTIONIEMEN ALOKKAISTA

35 VUOTTA SITTEN

Silloin, 1941, Kontioniemen varuskunta oli "uusi". Aivan vasta oli saatu pystyyn 9.Prikaatin parakit, joissa majaili kaksi pataljoonaa ja patteristo sekä eräitä erillisyyksiköitä. Huhtikuussa tuli alokkaita, jotka sijoitettiin omiin alokaskomppanioihinsa. Minun osalleni tuli olla päällikkönä II Pataljoonan alokaskomppaniassa, jossa oli yli kaksi ja puolisataa miestä. Ikä rakenteeltaan se oli aika omituinen alokaskomppania. Oli alle 20-vuotiaita. Mutta kun talvisodan jälkeen katsottiin tarpeelliseksi kouluttaa kaikki kynnelle kykenevät, haravoitiin nostoväenkin miehiä riviin pitkät liudat. Niin oli joukossa yli 30-vuotiaita ja kunhan ei neljäkymmentäkin lähenteleviä perheenisii.

Tuossa muistaakseni 8-joukkueisessa komppaniassa kouluttajakuntakin oli perin kirjava. Itse olin ainoa vanhan vakinaisen väen mies. Joukkueenjohtajat olivat osaksi talvisodassa mukana olleita reservin luutnantteja ja vänrikkejä, jotka olivat jääneet armeijan leipiin, osaksi kokeilaita, jotka sodan aikana olivat astuneet palvelukseen ja käyneet reserviupseerikoulun. Nykykielen toimiupseerit olivat vakinaiseen palvelukseen jääneitä talvisodan aliupseereita, vailla rauhanajan kouluttajakoulutusta hekin. Komppanian väpeli oli sisävesilaiivuri, joukkueitten varajohtajissa oli mm. yksi kyläkauppias, yksi pienviljelijä, pari metsätyömiestä.

Pukumuoti oli melkein yhtä sekalainen kuin oli komppaniakin. Oli harmaita mallia/22 pukuja korkeine, tummempine kauluksineen, oli sekä ruskeita että harmaita mallia/27 neljine suurine ulkotaskuineen, oli mallia/34 (köhän se oli), joka jo vähän muistutti nykyistä pukumallia. Jotta jonkinlainen yhdenmukaisuus olisi tässä sekamelskassa saatu aikaiseksi, puettiin eri joukkueet samanmallisiin pukuihin. Mitä yli jäi, sijoitettiin viimeiseen joukkueeseen, jonka miehillä siten oli kampetta jos minkä näköistä.

Tavotteena oli, että palvelukseen astumista seuranneena aamuna klo 7.30 lähdettiin sulkeisen harjoitukseen. Kovalle otti, mutta valmiina komppania silloin ilmoitettiin kuin ilmoitettiin pataljoonan komentajalle, talvisodasta tunnetulle "Motti-Matti" Aarniolle. Viimeiset kaverit olivat tietysti tulleet humalassa klo 24:n alla. Vaan kun klo 5:en saakka perää antamatta häärittiin, olivat niin selvät kuin kohmeloiset aamulla nelirivissä, mikä toteutettiin selityksin: "Menkää neljä peräkkäin ja monta vierekkäin."

Oman pulmansa muodostivat suuriperheiset nostomiehet, joilla todella oli vaikeutensa sotaväkeen jouduttuaan. Mieleeni on jäänyt eräs "ikä mies", jonka vaimo oli pitkäaikaissairaana jäänyt kotiin lapsiparven kanssa. Heti seuraavana aamuna mies tahtoi lomaa. Kun sairaus oli pitkäaikainen, eihän tilanne lomalle menostakaan parantunut, jos kerran sitä ei ennen armeijaan tuloa ollut kyennyt järjestämään. Ei sen ajan sosiaalihuolto nykymalliin pelannut, mutta sitä enemmän Suomen kansassa oli silloin talkoohenkeä. Koetin ehdotella omaisten apua ja naapuriapua, seurakuntasisareen turvautumista ja mitä selviytymismahdollisuuksia lienenkään hänelle keksinyt kuvailla. Mikään ei kelvannut. Joukkueenjohtaja, jyvaskyläläinen kokelas

Veikko Uusitupa, joka sittemmin kaatui jatkosodassa, seisoi vieressä. Mahdotonta oli tuossa suuressa miesjoukossa komppanian päällikön ruveta hoitamaan jokaisen asioita. Kehoitin kyyneleet silmissä ollutta yksinkertaista kaveria poistumaan ja Uusituvan yhteistoiminnassa seurakunnan kanssa hoitaa apua. Lisäsin: - Koet-takaa nyt saada tuo miehenne myös ymmärtämään, miksei hän voi lo-maa saada.

Taisi nimenomaan viimeisen ohjeen perusteella nuori kokelas ankean-laisesti hymyillen lähteä hankalaa tehtävänsä toteuttamaan.

Erityistä huolta komppanian päällikkönä kannoin siitä, etteivät ryhmänjohtajat kokemattoman kouluttajakunnan valvonnassa rupeaisi simputtaen höykkyyttämään alokkaita. Kokemuksestahan tiedämme, että ensi hätään alokkaat uskovat ja tottelevat heitä, kun näin tekevät, mutta pian he huomaavat, ettei se ole laillista. Ja sitten on ryhmänjohtajien arvovalta ja laillisiltakin käskyiltä ja toimen-piteiltä pohja poissa ja kuri siltä osin mennyt sen siloisen tien. Jottei näin olisi käynyt, pidin ruokalaparakissa heti alkuun kaikille komppaniassa kolmasti oppitunnin niin esimiehen kuin alaisen oikeuksista ja velvollisuuksista samaa jauhaen niin, että alokkaat lopulta taisivat yhtä hyvin (jolleivät paremminkin) kuin kouluttajansa osata, mitä heiltä sai vaatia ja mitä ei, ja mitä he olivat velvolliset tekemään ja mitä eivät.

Kaikki meni hyvin, kunnes parin viikon kuluttua ensimmäiset pääsivät lomalle. Siellä eräälle alokkaalle, kutsukaamme häntä alokas Sattu-moiseksi, oli joku "viisas" tietysti selittänyt, ettei ryhmänjohta-jaa tarvitse totella. Seurauksena oli, että kun alik. Vainio, joka hänkin jäi jatkosodan taipaleelle, maanantaina ruokailun jälkeen käski Sattumoisesta pestä hänen pakkinsa, Sattumoinen ilmoitti, että - Ja v-t".

Vainio pesi itse pakkinsa ja tuli tapahtumasta ilmoittamaan. Mietin, mitä tehdä. Ehkä ratkaisussani oli kauneuspilkku, mutta järjestys-rangaistuksen sijasta päätin julmemmin rangaista Sattumoisesta teke-mällä hänet naurunalaiseksi kavereittensa silmissä. Kun komppania seuraavan kerran harjoituksiin lähtiessä oli minulle ilmoitettu, kutsuin Sattumoisesta seisomaan eteen kasvot komppaniaan päin ja ase-tuin itse hänen taaksensa. Pidin juhlanan esitelmän Suomen armeijas-sa 300 vuoden aikana noudatetusta erilaisesta järjestyksestä. Käy-tiin läpi 30-vuotinen sota ja silloinen kuri, isonvihan aika, Suomen sota 1808-09, vanhan Suomen sotaväen ja Turkin sodan sekä jääkärien Saksassa kokema järjestys ja se, joka oli itsenäisyytemme aikana muotoutunut. Mutta nyt tämä vuosisataisen kehityksen tuloksena syntynyt järjestelmä oli luhistumassa. Armeijaan on astunut palve-lukseen alokas Sattumoinen, joka on vakuuttunut siitä, että se ker-taheitolla kaatuu, kun alokas Sattumoinen sanoo alik. Vainiolle, että "v - t".

Tässä vaiheessa alkoi komppania nauraa ääneen ja alokas Sattumoinen kääntyi ympäri ja ilmoitti palaavansa järjestykseen.

Sen koommin ei kenelläkään tuntunut olevan halua Sattumoisesta tavoin asettua komppanian eteen. "Viisaitten" siviilien neuvoja ei enää kuunneltu ja asiat sujuivat hyvin.

Pitkäksi ei tuon alokaskomppanian koulutusvaihe päässyt muodostumaan. Jo kahden kuukauden kuluttua sen miehet sijoitettiin sotakokoonpanoon siirtyneen Jalkaväkirykmentti 9:n riveihin ja kolme kuukautta palve-luksessa oltuaan heidän kohtalonaan oli taistella. Hattua on heille nostettava, että he hatarasta koulutuksestaan huolimatta tästä osak-seen tulleesta velvoitteestaan erinomaisesti ja kunnialla selviytyi-vät. Henkeä oli, millä ammattitaidon puutteen korvasivat. Mutta veren-vuodatuksessa tahtoi jälkimmäinen kostautua."

JR 9:N ASEVELJET

Kuljemme taas kohti kesää. Nuo talven pakkaset kylmine tuulineen ovat sitten takanapäin. Vuosi on jo pitkälle vierähtänyt, jokainen odottaa kesää, joka valitettavasti näillä leveysasteilla on vain niin lyhyt. Mitä vuoden päästä tiedämme, se on meiltä salattu. Moni veli on jo voinut saada kutsun viimeiseen iltahuutoon, sillä askeleemme alkavat jo lyhetä, auringonsäteet kohtaavat tietämme viistosti ja varjot pitenevät. Toista kulkijaa kouristaa rinnasta, on pakostakin pysähdyttävä. Jalka ei nouse niin rivakasti kuin v. 1941. Nämä ovat niitä meidän ikäluokkamme ilmiöitä, jotka kuuluvat olemukseemme. Moni siellä kotona, yksinäisyyden ja puutteen keskellä ajattelee katkerana kohtaloaan. Tämähkö oli palkkani niiltä vuosilta, nuoruuden parhaimmista hetkistä, jolloin tulevaisuus oli jo valmiiksi suunniteltu. Oli jätettävä vasta perustettu yhteinen koti, sinne kauaksi jäi elämäntoveri, jälleennäkemisestä ei ollut tietoa, tulevaisuus oli verhon peitossa. Toiset meistä saivat invalideina tai henkisesti haavoittuneina palata rauhan tultua kotiin, mutta toisille kotiinpaluu jäi sammuneeksi haaveeksi. Muistona heistä ovat nyt ristit kirkkomaalla. Meidän jälkeenjääneitten on autettava ja tuettava joukossamme olevia veljiämme, yhdessä jatkettava matkaamme kaikista vastoinkäymisistä huolimatta toivorikkain mielin, sillä niin kauan kun on toivoa, niin kauan on myöskin elämää. Nuo sanat tulivat viime elokuussa usein mieleeni Meilahden sairaalassa vaikeiden leikkausten jälkeen. Ennen leikkausta kaikki näytti toivottomalta, mutta taitavan kirurgin kädet saivat ihmeitä aikaan. Kiitos Sinulle, Toivo Suutarinen, että vaikutit pääsyyni hyvään hoitoon! Välittänet parhaimmat kiitokseni myöskin hoitavalle tohtorilleni.

Tässä minä nyt sitten istun, muistellen menneitä, vuosikymmenien takaisia tapahtumia, mutta erikoisesti viime elokuuta. Valitettavasti vain en voinut saapua Jyväskylään Teitä aseveikot tervehtimään, mutta toivottavasti vielä saamme yhdessä istua ja kertoilla kokemuksiamme.

Hyvät veljet! Kunpa ensi kesä olisi yhtä kaunis ja aurinkoinen kuin viime kesä! Nauttikaamme kesästä, kauniista luonnosta ja kirkkaista vesiemme välkkeestä täysin rinnoin, mutta olkaamme kiitollisia myöskin vaikeista hetkistä, jos ne meitä kohtaavat.

Pää pystyssä matkamme jatkokoon!

"AJAN TAPPOA SYVÄRILLÄ"

Uskonnollisesti vakaa Antti R. ei voinut aina vastustaa kiusaustaa tulla "pokkapiiriin". - Tämän toistuessa useammin, ehdittiin jo tottua siihen, että Antti tuli seuraavana päivänä - tuntonsa tuskissa - pyytämään anteeksi "hairahdustaan" - Vihdoin kova pokkaringin mies "Pikku-Antti" Saastamoinen kyllästyi anteeksipyyntöihin ja loihe lausumaan: "Jos olet suoriksi pelannut, niin mitäpä tuota peruuttelet - vaan jos olet fuskannut, niin pulita markat lautaan"

Martti Santavuori:

ÄLKÖÖN OLKO RAUHALLA RAJAA

Juhlaruno 7.Divisioonan asevelijuhlaan Kuopiossa 12.6.1966

Istutaan, aseveikot, rupertellaan,
puhellaan Sortavalasta, Kaskanen tiettömästä korvesta
ja siitä, kuinka Syväri saavutettiin,
komentolippu pystytettiin Voznesenjaan,
ja rintama ulottui Tuksajoen latvoilta Ostaan ja Ääniseen.
Siinä on meillä, ukoilla kohta, turisemista.

Suotakoon meille anteeksi, jos se ketä häiritsee.
Kullakin ajalla kun on omat huolensa
eikä niitä retkiä tarvitse enää toisten tehdä, mekin jo palasimme.
Ei niitä tämä ajankohta tarvitse -
ja tarvitsiko silloinenkaan,
sen pohtimisen jätämme viisaammille,
olkoon heidän lukunsa legio.

Moni jäi sille tielle
ja heitä meidän on ikävä,
reiluja kavereita kaikki,
kovin olisivat olleet isänmaalle tarpeen -
perheestä puhumattakaan.
Elää tahtoivat, työhön olisivat pystyneet siinä kuin muutkin.
He vain vetivät lunastajan arvan.
Niin täytyi käydä, että työ tulisi tehdyksi,
se työ joka meille annettiin;
me teimme sen niin kuin osasimme.
Olisiko sen sitten toiset tehneet paremmin,
taitavammin johtaneet, paremmin taistelleet, vähemmän kaatuneet,
sen pohtimisen jätämme viisaammille,
olkoon heidän lukunsa legio.

Laajalti oli lääniä, rajalla mittaa, tiellä pituutta,
ei aina pohjaa;
ja muistatko sitä janoa ja hikeä,
kuinka hieroi saapas jalkaa ja likainen käsi unista silmää,
ja kurkkua kuristi
repun paino ja pelko ja hyvä mieli, joskus.
Käsi puristi kiväärin kaulaa, koo-peen tukkia,
sammuvan toverin kättä.
Ei niitä retkiä eikä hetkiä hävetä,
ei niiden pienuutta eikä suuruutta.

Nyt on toisin, ja joutaakin olla.
Älköön olko rauhalla rajaa,
ja osaavatko sodalta säästyneet sen turvata
taidolla meille tuntemattomalla?
Suotakoon heille se ymmärrys,
ja olkoon heidän lukunsa legio.

Istutaan, aseveikot, turistaan,
puhutaan teoista, eivät ne uhohdu,
puhutaan rohkeudesta,
heistä jotka eivät päätöksen hetkellä epäröineet,

punninneet syitä ja vastasyitä, kulkivat edellä;
annetaan anteeksi heikoille, heillä oli suurempi taakka kuin muilla.
Rupatellaan tovereista, elävistä ja uupuneista,
heistä joilla on ruumiissaan taistelun arvot
tai kenties vammat sisäiset, vielä vaikeammat, on niissä kestämistä -
ojennetaan käsi, autetaan ketä voidaan.

Meitä on vielä paljon,
vuosi vuodelta vähemmän,
kohta vain kaksi, veljet viimeiseen hengenvetoon asti.
Sitten viimeinen yksinäinen.

Mutta siihen saakka:

seitsemäs armeijakunta,
seitsemäs divisioona,
seitsemän viikonpäivää,
seitsenhaarainen kynttilänjalka, liekki joka päivälle,
tulet sytytetty työnsä tehneille aseveljille, perille ehtineille,
ja jälkeentuleville, tinkimättömille;
olkoon heidän lukunsa legio.

Eversti B. Ikonen seurueineen ottaa vastaan JR 9:n
ohimarssin Kalpa-juhlilla Joensuussa 1956.

K I L T A K A S K U J A

"SIVILISSÄ SATTUNUTTA"

Oltiin JR 9 Killan retkellä Pohjois-Karjalassa. Rajun ukonilman yllättäessä - ryhtyi Ahti Vuorensola-"Vinkalo" nuhtelemaan paikallista kyyditsijäänsä kiltaveli Kauko Erosta: "No ei siun ois' tarvint' tykistöö mukkaa ottaa - jalkaväkkeehä myö ollaa"

KILTAVELJET TAPAAVAT

Muistatkos kun söimme Syvärillä sitä "jarrulääke" BROMIA? Mahtoi olla hidastempoista rohtoa? - Vasta nyt se vaikuttaa.

SYVÄRILLÄ SATTUNUTTA

Rakennettiin korsusauna muutama satametriä Ostan asemien taakse. "Uudistettiin" sauna ja oltiin juuri ehditty huuhtoutua, kun vihollisen heitin alkoi "rätkiä pakettejaan" saunamaastoon, jolloin - lauteilla vielä lepäilevä - jäyhän järkkymättömäksi tunnettu jääk. kapt. Hemmi Mustonen virkkaa verkkaisesti: "No, eipä tartte ruumiin pesua - jos sattuis osumaan"

TAISTELUJEN TAIPALEELTA

(Modellista huolenpitoako avion intiimistä rakkaudesta?) Kun erään JR 9:ssä taistelleen soturin vaimo kuuli ystävättärensä miehen haavoittuneen avio-anatoomisesti arkaan kohtaan, suoritti hän siitä alkaen - kuiskaavasti toistuvan iltarukouksen: "Varjele vaaralta ja vahingolta varsinkin Simoninsiittimen seutua"

TAISTELUJEN TAIPALEELTA

(Liekö ollut JR 9:n soturi "kovaa valuuttaa" niin sodassa kuin siviilissäkin?)
Kun JR 51:stä lomaileva soturi kuuli JR 9:ssä "Himo-Simoksi" mainitun naapurinsa saapuvan piakkoin lomalle, antoi hän - ennen lomalta lähtöään - pienelle pojalleen seuraavan "evästyksen":
"Jos naapurin setä poikkeaa meille lomallaan, - niin muistapa istua sen aikaa äitisi sylissä"

TAISTELUJEN TAIPALEELTA

(Lie ollut kiire omaankin "lomasaantoon"?)
Kun eräs JR 9:ssä taistelevan soturin keinosiementäjävaimo ajoi pikkukolarin, uteli paikalle saapunut konst: "Mikä se nyt noin kiireen lykkäsi? - Olisi tämän kolarin voinut välttääkin, jos olisi ajanut hiljaa". - Oitis sumeilematta vastaa vaimo tähän: "Kiirettä siinä olisit itsekin pitänyt, jos olisi kymmenen kiimaista pitäjällä ja yhdestoista Syväriltä lomalle tullut ukko"

AHTI VUORENSOLAN TERVEHDYS

Eräänä Kontiolahden varuskunnan "uudisraivaajista" 36 vuoden takaa, tervehdin sen jokaista nykyistä työntekijää, miestä ja naista, ylimmästä alimpaan. Kasvatatte ja koulutatte miehiä Isänmaan palvelukseen. Pahimmassa tapauksessa ase kädessä maatamaamme puolustamaan. Toivon mukaan vain kelpoollisia ja vastuuntuntoisia kansalaisia rauhan tehtäviin.

Arvostaako Suomen kansa ja sen johtajat sitä työtä mitä Puolustuslaitoksemme tänään tekee, Kontiolahden ja muissakin varuskunnissa. Riittävästi. Ei.

Nyt, runsaat 30 vuotta sotiemme päättymisestä, monet asiat ovat saaneet nurinkurisen arvojärjestyksen. Johdetusti ja tarkoituksella. Työ maan ja kansan parhaaksi ei ole arvossa. Yksityinen ja ryhmäetu on tullut koko kansan edun tilalle. Nyt vaahdotaan kaikesta. Lakkoillaan. Kiistellään ja taitetaan peistä. Puolesta ja vastaan. Lietsotaan eripuraisuutta. Sopimuksista huolimatta potkitaan yli aisan. Eikä varmasti kansan syvien rivien tahdon mukaisesti. Vaan johtomiesten vallanhalun ja hyväpalkkaisten virkojen toivossa. Pitääkö tämän kansan aina niellä se katkerin kalkki pohjaan ennenkuin se ryhdistäytyy ja huomaa miten hyvä maa Suomi on.

Nyt on maassamme taloudellinen hätätila. On pakko elää niukasti. Puolustusmenoissakin on säästettävä. Puhutaan jopa että 8 kk:n asevelvollisuus aika on liian pitkä. Olisiko kuitenkin paikallaan muistaa ja todeta: elleivät muutamat ikäluokat runsaat 30 vuotta sitten olisi taistelleet, lukuisat kaatuneet, vielä lukuisimmat invalidisoituneet. Elleivät olisi. Meillä kaiken todennäköisyyden mukaan olisi nyt 3 vuoden asevelvollisuus aika. Eikä mitään mahdollisuuksia keskustella - julkisesti - sen pituudesta tai lyhyydestä. Ja mitä se meille silloin maksaisi. Eikä tämä ole jälkiviisautta.

Meidän - veteraanien - anteeksi antamaton hölmöys sotien jälkeen on: olemme antaneet unohtaa itsemme mukaan omia etujaan ajavien poliitikkojen vankkurien vetäjiksi. Kaikki koettu ja hyväksi havaittu vain tuosta matalaksi. Jakamalla veteraanitkin kahteen leiriin on saatu oikeutetut ja monelle uskolliselle kansamme palvelijalle välttämätön apu mitätöidyksi tai lykätyksi. Tai siirretyksi hajoittajien hyväksi. Hävetkää hajoittajat. Tuntuu siltä että ette ole koskaan ruudin käryä taistelulentällä haistaneet.

Ehkä ampumaradalla, kovat kaulassa ja kiiltoonahkasaappaat jalassa. Taisteluvuosien aikana meillä kaikilla oli yhteinen päämäärä, tavoite. Vain ns. metsäkaartilaiset luistivat joukostamme. Hekin pelkuruudesta. Aito johtaja ei luo eripuraisuutta joukkoonsa. Hän kokoaa rivit ja huolehtii miehistään. Loppuun asti.

Luin äskettäin jostain hokeman: Mitä on ihmissyöjä joka on syönyt sekä äitinsä että isänsä? Orpo. Onko todella niin, että Suomen kansasta halutaan tehdä orpo? Ja hakea jostakin muualta kasvattivanhemmat. Mihin on hävinnyt tuo yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta - rautainen yhteishenki. Tosin on aina ollut puolivillaisia luopioita - juudaksia - jotka hakevat itselleen hyötyä toisten kustannuksella. Mutta näille maamme "keinosiementäjille" onkin valta ilman vastuuta pääasia. Ansiostaan on käsite velvollisuudentunto devalvoitunut nopeammin kuin Suomen markka.

Kontiolahden varuskunnassa, kuten muissakin vastaavissa, on vuosikymmenien saatossa koulutettu jo lukuisia ikäluokkia, kunnioittamaan niitä arvoja joilla tätä maata rakennetaan. Veteraanit ja suurin osa kansastamme arvostaa sitä työtä. Tämä kannustakoon ja innoittakoon jatkuvasti. Pitäkäämme siniristimme värit kirkkaina.

Tampereen Verkatehdas Oy

PL 427
33101 TAMPERE 10

Telex 22169 tave sf ↓ TAMWOOL ☎ 25 100

OY SIGMA AB

01610 Vantaa 61

Datsun — Dodge
Volkswagen, Audi, Mazda, Sisu
-piirimyynti ja -huolto Joensuun talousalueella

**AUTOTALO
LAAKKONEN**

Voimatie 4—6 Joensuu puh. 21281

Karjalaisen LT-levikki 76

48.658 kpl

7-PÄIVÄINEN SANOMALEHTI

**KARJALAINEN
Maakunnan
Ykköslehti**

TERVEHDIMME JÄÄKÄREITÄ

Helsingin Osakepankki

palvelupankki

JOENSUUN OSUUSPANKKI

KANSALLIS-OSAKE-PANKKI

POHJOIS-KARJALAN SÄÄSTÖPANKKI

YHDYSPANKKI

Nuoremmille kiltaveljille kerrottakoon, että otsikossa mainittuna päivänä 35 vuotta sitten päättyi talvisota tuo 105 päivää kestänyt kamppailu.

Nykypäivillä kuin myös päivillä 35 vuotta sitten on eräs merkittävä yhtäläisyys. Niin silloin kuten nytkin vallitsee valtakunnassa hätätila.

Selvästi havaittavana eroavuutena niille, jotka ovat olleet kokemassa molemmat "hätätilat", oli talvisodan aikana mitä suurin kansallinen yksimielisyys ja käsite isänmaallisuudesta kaikkien kansalaispiirien yhteistä henkistä pääomaa. Nyt voitte itse - hyvät kiltaveljet - arvioida edellä mainittujen käsitteiden arvostuksen.

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN KILTA - ja varsinkin sen talvisodan päätymisen kokeneet kiltaveljet kokoontuivat pitämään ko päivän merkeissä maanpuolustusjuhlan, kunnioittamaan Kollaan sankariveljien muistoa ja pitämään killan sääntömääräisen vuosikokouksen.

KarJP:n voimistelusalissa pidetyssä maanpuolustusjuhlassa Killan puheenjohtaja Reino Linna lausui tervehdyssanoissaan mm, että nykypäivän varusmiehen on helpompi asennoitua maanpuolustukseen, kun se on tietoinen historiallisista tosiasioista.

Kansalaisten saumaton yksimielisyys oli se voimatekijä, jonka avulla suurvaltojen pelinappulaksi joutunut Suomi onnistui pelastamaan itsenäisyytensä talvisodan pyörteissä, lausui evl Pertti Kilkki juhlaesitelmässään. Esitelmä on kiltaveljien luettavana tässä lehdessä.

Maanpuolustuskillat ry:n myöntämät kiltakunniamerkit ansiokkaasta toiminnasta maanpuolustus- ja kiltatyön hyväksi Pohjois-Karjalassa luovutti evl Pertti Kilkki Reino Linnalle ja Toivo Tenhoselle. Kiltakunniamerkit jaettiin nyt ensimmäisen kerran Pohjois-Karjalassa.

Mitäpä olisi maanpuolustusjuhla ilman soittokunnan tilaisuudelle antamaa juhlavuutta. Tässä KontSK kajauttelemassa Marsalkan Hopeatorvia kapellimestari Pekka Revon johdolla.

Tilaisuuden päätyttyä siirryttiin ruokalaan, jossa kilta tarjosi vierailleen juhlalounaan.

Vuosikokouksen sotilaskodissa avasi killan puheenjohtaja Reino Linna. Hänen esityksestään valittiin lähetystö suorittamaan kunnianosoitus ja laskemaan kukkalaite Kollaan Vasamalle.

Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin Martti Kummunmäki ja sihteeriksi Aimo Turunen ja Pertti Keränen.

Vuosikokouskäsitteilyyn kuuluvat toimintakertomus, tilinpäätökset, toimintasuunnitelma sekä tulo- ja menoarvio kuluvalle vuodelle - ovat luettavissa Karjalan Jääkärissä n:o 1/76 - tulivat hyväksytyiksi muutoksitta johtokunnan esittämässä muodossa, johtokunnan saadessa tili- ja vastuuvapauden vuoden 1975 tileistä.

Killan puheenjohtajaksi valittiin yksimielisyyden vallitessa Reino Linna, jonka käteen sovitettiin puheenjohtajan nuija jo kahdeksatta kertaa.

Muut henkilövalinnat ovat seuraavalle sivulle kirjoitetussa muistiossa.

Reino Linna avaamassa vuosikokousta sekä päättämässä seitsemättä puheenjohtajakauttaan.

Vuosikokousedustajat Kollaas Vasamalla. Kukkalaitetta laskemassa Erkki Rouhiainen. Kunniavartiomiehen takana Raimo Tiittanen, Kosti Kettunen ja Esa Karhu.

Kokouksen päätteeksi killan puheenjohtaja luovutti Kontiorannan Varuskunnan Toimiupseerikerholle Kunniakilven, jonka kerhon puolesta otti vastaan yliv Aimo Turunen.

Karjalan Jääkärien komentajan, everstiluutnantti
Pertti Kilkin puhe maanpuolustusjuhlassa 13.3.1976

MIKSI SUOMI JOUTUI TALVISOTAAN

Talvisota päättyi maaliskuun 13.päivänä 1940 eli siis päivälleen 36 vuotta sitten kestätyään 3,5 kuukautta. Näiden kuukausien aikana Suomen puolustusvoimat torjuivat Karjalan kannaksella ja koko itärajamme leveydeltä hyökkäviä Neuvostoliiton asevoimia. Vaikka sodan päättyessä suomalaisten tilanne Kannaksella oli eräin paikoin hyvinkin vaikea, ei Neuvostoliitto sodalla saavuttanut päämääriään: Suomen miehittämistä ja ystävällismielisen vasallihallituksen asettamista täällä valtaan. Sen oli tyytyminen aluevaltauksiin: rauhanteossa Suomi joutui luovuttamaan Karjalan kannaksen, Hangon niemimaan sekä eräitä alueita pohjoisimmasta Suomesta.

Jo sotatoimien alkaessa oli Neuvostoliitolla murskaava ylivoima ja tuskinpa kukaan sivullinen tarkkailija olisi uskaltanut lyödä vetoa suomalaisten puolesta. Suurimmillaan oli neuvostoarmeijassa hyökkäämässä lähes miljoona miestä 1500 panssarivaunun ja erittäin runsaan tykistön tukemana, Suomen armeijan vahvuus oli vain 250 000 miestä, joiden varustus lisäksi oli puutteellinen poliittisen johdon rauhan vuosina puolustusmäärärahoja kohtaan osoittaman välinpitämättömyyden takia. Esimerkiksi vihollisen panssarivoimia vastaan pystyimme asettamaan vain 70 pst-tykkiä, niistäkin osa oli Ruotsista lainaksi saatuja. Ja kuitenkin - Suomi säilytti itsenäisyytensä ja riippumattomuuden!

Miten se oli mahdollista? Syitä voidaan esittää useitakin, mutta tärkein varmasti oli se yksimielisyys, jolla Suomen kansa asettui kotiseutujaan puolustamaan. Puhutaan usein "Talvisodan hengestä" - siitä selittämättömästä tunteesta joka yhdisti kaikkia suomalaisia yli puolue - ja yhteiskuntarajojen: Talvisodan rintamassa seisovivat rinnakkain entinen punakaartilainen ja suojeluskuntalainen molemmilla yhteinen päämäärä: Suomi on pelastettava.

Miksi tämä sota, jota neuvostoliittolainen sotahistoriankirjoitus kutsuu "aseelliseksi selkkaukseksi Suomen kanssa", sitten syttyi? Miksi Neuvostoliitto hyökkäsi Suomen kimppuun, vaikka maamme ei sille muodostanutkaan mitään sotilaallista uhkaa eikä maassamme ollut mitään sellaisia taloudellisia aarteita, joita sen väkivalloin olisi tarvinnut tavoitella?

Vastausta näihin kysymyksiin on haettava Euroopassa 1930-luvulla syntyneestä tasapainottomasta poliittisesta tilanteesta.

Saksassa oli vuosikymmenen alussa noussut valtaan johtaja nimeltä Adolf Hitler. Hän antoi sekä puheissaan että kirjoituksissaan ymmärtää, että hänen johtamansa Saksan korkein tavoite oli Neuvostoliiton tuhoaminen. Näille mahtipontisille ajatuksille ei aluksi ollut katetta, mutta vuosikymmenen puolesta välistä lähtien alettiin Saksassa voimakkaasti kehittämään asevoimia. Hitlerin haaveisiin ryhdyttiin nyt suhtautumaan entistä vakavammin sekä idässä että lännessä. Saksan aluelajennukset, aluksi Reininmaan miehitys v 1936, sitten Itävallan liittäminen v 1938 ja lopulta Tsekkoslovakian miehitys v 1939 aiheuttivat Euroopan politiikassa täydellisen sokin ja sai johtavat valtiomiehet suoranaisten pakokauhun valtaan: epäluulo muuttui peloksi.

Neuvostoliitossa oli luonnollisesti tarkkailtu huolestuneena Hitlerin Saksan voimistumista. Maa ei ollut vielä toipunut vallankumouksen järkytyksistä, sen talouselämä oli vielä rakennusvaiheessa ja Stalinin toimeenpanemissa puhdistuksissa oli armeijan etevin päällystö menettänyt henkensä. Neuvostoliittolaisten huomio kohdistui erityisesti Tsekkoslovakiaan, Puolaan, Viroon, Latviaan ja Liettuaan sekä Suomeen, jotka muodostivat "puskurivyöhykkeen" sen ja Saksan välillä.

Vuosikymmenen alussa neuvostoliittolaiset pyrkivät luomaan Kansainliiton puitteissa alueellisen liiton, joka oli tähdätty Saksan vastaan ja johon em. valtioiden lisäksi olisi kuulunut Ranska. Tämä suunnitelma ei täysin onnistunut. Seuraavassa vaiheessa pyrittiin kahdenkeskisillä sopimuksilla puskurivaltioiden kanssa turvaamaan länsiraja ja sopimuksella Hitlerin kanssa voittamaan aikaa varustautumista varten.

Nämä pyrkimykset johtivatkin tulokseen kaikkien muiden paitsi Suomen osalta. Saksan kanssa elokuussa 1939 solmitulla salaisella sopimuksella maat jakoivat puskurivaltiot omiin etupiireihinsä, jolloin Suomi, Baltian maat ja puolet Puolaa tuli kuulumaan Neuvostoliitolle.

Puolan kohtalo ratkaistiin syyskuussa 1939 kun Saksa hyökkäsi sinne Neuvostoliiton miehittäessä maan itäosan. Baltian maat taipuivat miehitykseen syksyn mittaa. Sen jälkeen oli Neuvostoliitolla vielä ratkaistavanaan Suomen ongelma. Keski-Euroopassa olivat Hitlerin armeijat nyt Neuvostoliiton rajoilla, pelko siitä, että näin kävisi myös Pohjois-Euroopassa - Suomen suunnalla - johti Neuvostoliiton viimeisenä keinonaan käyttämään väkivaltaa.

Sen jälkeen kun Suomen ja Neuvostoliiton välillä oli v 1932 solmittu hyökkäämättömyyssopimus, oli Suomen poliittinen johto jyrkästi torjunut kaikki Neuvostoliiton pyrkimykset varmistua siitä, ettei Saksa voisi käyttää hyväkseen Suomen aluetta sodassaan Neuvostoliittoa vastaan. Suomen puolueettomuuden vakuuttelut eivät riittäneet neuvostojohtajille mm. siitä syystä, että heidän mielestään Suomen puolustusvoimat olivat liian heikot tätä puolueettomuutta suojaamaan. Neuvostoliitto vaati Suomelta aluksi avunantosopimusta sekä tiettyjä alueita näihin vaatimuksiin ja niistä käytyihin neuvotteluihin, voidaan vain todeta suomalaisten joko torjuneen ne kokonaan tai olleen valmiit hyväksymään ne niin suppeina ettei se tyydyttänyt neuvostojohtoa. Tässä tilanteessa Neuvostoliitto turvautui epätoivoiseen keinoon: se päätti miehittää Suomen.

Näinä vuosina ei suomalaisilla ollut mitään aikeita luovuttaa aluettaan enempää Saksan kun Neuvostoliitonkaan käyttöön, vielä vähemmän aikeita liittyä Saksan rinnalle sotaan Neuvostoliittoa vastaan. Tästä vilpittömästä puolueettomuuspyrkimyksestä ei kuitenkaan saatu neuvostojohtoa vakuuttuneeksi. Toisaalta ei myöskään silloinen poliittinen johtomme ymmärtänyt sen pelon syvyyttä, jota Neuvostoliitto tunsi Hitlerin Saksaa kohtaan eikä uskonut Neuvostoliiton voivan turvautua äärimmäiseen keinoon - väkivaltaan - turvallisuustakeiden saamiseksi. Kokeneen marsalkka Mannerheimin varottavat sanat kaikuivat kuuroille korville.

Mutta olisiko talvisota sittenkään syttynyt, jos neuvostojohto olisi ennalta arvannut sodan lopputuloksen? Alueelliset tukikohtavaatimukset se tosin sodalla saavutti, mutta samalla se paljasti koko maailmalle - ja etenkin Hitlerin Saksalle - sotilaallisen heikkoutensa

ja ajoi Suomen - myöhempää poliittista kehitystä ajatellen - varmuudella vastustajiensa puolelle. Päätöksensä sodasta Suomea vastaan neuvostojohto teki paitsi äärimmäisessä hätätilassa myös vääriin tietoihin perustuen.

Monet tosiasiat osoittavat, että Neuvostoliitto ei odottanut kohtaavansa Suomessa mainittavaa vastarintaa, sen kannalta oli kyse nimenomaan maan miehityksestä eikä varsinaisesta sodasta. Tämä johtui siitä, että neuvostojohdolle oli annettu väärä kuva Suomen sisäisestä tilanteesta. Se odotti pääosan kansaamme nousevan hallitusta vastaan ja tervehtivän miehittäjää "vapauttajina". Tällaisen utopistisen kuvan neuvostoliittolaisille olivat antaneet ensisijassa vapaussodan tappiosta katkeroituneet punaisten äärimmäisyysmiehet. Neuvostoliittolaisten hämmästys oli suuri, kun talvisodan ensipäivinä koko kansa yksimielisesti, suomalainen työväenliike etunenässä, nousi puolustamaan kotiseutujaan.

Miehitys - ajatuksesta oli luovuttava ja vasta kahden kuukauden valmistelujen jälkeen pystyivät neuvostoliittolaiset keskittämään rintamille sellaiset joukot, jotka kykenivät murtamaan puolustuksemme.

Aika oli kuitenkin silloin lopussa. Länsivallat, Englanti ja Ranska, oli asettumassa Suomen puolelle ja valmistautumassa lähettämään apujoukkoja Suomeen. Neuvostoliitto oli vaarassa menettää tärkeimmät liittolaisensa Saksaa vastaan. Tässä tilanteessa sillä ei ollut varaa muuhun kuin keskeyttää sotatoimet ja tyytyä osaratkaisiin.

Ne, jotka tänään kirjoittavat uudelleen historiaamme, väittävät, että talvisota olisi voitu välttää, jos Suomi olisi suostunut Neuvostoliiton vaatimuksiin syksyllä 1939. Ehkäpä talvisota olisi voitu välttää, mutta seurannut valtapoliittinen kehitys Euroopassa huomioon otettuna sotaa olisi tuskin vältetty, ennemmin tai myöhemmin olisi varmasti jouduttu puolustamaan rajoja, jos ei Neuvostoliittoa niin sitten Saksaa vastaan. Suostuminen aluevaatimuksiin on lisäksi jälkikäteen pelkkää jossittelua, sillä syksyllä 1939 ei Suomesta olisi löytynyt yhtään poliittista puoluetta, joka olisi ollut valmiina puoltamaan niin pitkälle meneviä vaatimuksia, mitä Neuvostoliitto esitti. Ei, niitä vaatimuksia ei hylännyt mikään poliittikoryhmä, hallitus, puolue tai edes eduskunta, vaan koko Suomen kansa.

Samat kirjoittajat yrittävät myös todistella, että talvisodan taistelu oli turhaa, siinä annetut uhrit tarpeettomia. Viitataan myöhempään poliittiseen kehitykseen, jonka myötä Neuvostoliitto saavutti tavoitteensa: sai sekä vaatimansa sotilaalliset tukikohdat että myös avunantosopimuksen. Nämä kirjoittajat unohtavat tahallaan, että Talvisodassa Neuvostoliitto todella yritti valloittaa maamme eikä ainoastaan pakottaa Suomen hallitusta taipumaan vaatimuksiinsa. He eivät myöskään myönnä sitä, että juuri Talvisota loi perustan nykyisille luottamuksellisille suhteille maittemme välillä. Siitä, mistä sopimukset ja julistukset eivät saaneet neuvostojohtoa vakuuttuneeksi, sen sai aikaan suomalaisten itsepäinen vastarinta: neuvostojohto ymmärsi, että suomalaiset todella haluavat ja halutessaan myös kykenevät puolustamaan maataan, säilyttämään puolueettomuutensa. Nykyisen ulkopolitiittisen linjamme perusteet syntyivät niinä joulukuun 1939 alkupäivinä, jolloin Neuvostoliiton johtomiehet kaikessa hiljaisuudessa hautasivat Otto Ville Kuusisen Terijoen hallituksen tarpeettomana. He totesivat, että Suomen kansa pystyy oman, demokraattisesti valitun hallituksensa johdolla täyttämään kaikki sopimuksensa.

Hyökkäys Suomeen Talvisodan aikana oli Neuvostoliiton sen ajan johtajien keino ratkaista turvallisuuskysymyksensä, jyrkkä taipumattomuus ja naapurivaltion etujen jättäminen huomioonottamatta sen ajan suomalaisten johtajien keino suojata puolueettomuus. Tämän päivän valtiomiehet ovat rajan molemmin puolin osanneet ottaa oppia sotien katkerista kokemuksista. YYA-sopimus, ETY-asiakirja, taloudellinen kanssakäyminen sekä valtiomiesten luottamukselliset keskustelut ovat ne tekijät, joille tänä päivänä suhteemme rakentuvat.

x x x

Samana päivänä kun Talvisota päättyi allekirjoitti Ylipäällikkö sodan viimeisen päiväkäskynsä. Hän sanoo siinä mm. "Sotilaat! Olen taistellut monilla tantereilla, mutta en ole vielä nähnyt Teidän vertaisianne sotureita. Olen ylpeä Teistä, kuin jos olisitte omia lapsiani, yhtä ylpeä Pohjolan tunturien miehestä kuin Pohjanmaan lakeuksien, Karjalan metsien, Savon hymyilevien kunnaiden, Hämeen ja Satakunnan viljavien vainioiden, Uudenmaan ja Varsinais-Suomen humisevien koivulehtojen pojasta. Olen yhtä ylpeä köyhän majan pojan ja tehdastyöläisen kuin rikkaan miehen tarjoamasta uhrista.

- - -

Te ette tahtoneet sotaa, te rakastitte rauhaa, työtä ja kehitystä, mutta Teidät pakotettiin taisteluun, ja Te olette siinä suorittaneet suurtöitä, jotka vuosisatoja loistavat historian lehdillä."

- - - - -

I L M O I T T A J A T - K I L T A V E J E T

ON MITÄ SUURIN ILO TODETA, ETTÄ ILMOITTAJAMME OVAT ANTANEET LEHDEN TEKEMISELLE SEKÄ KIILTATYÖN JATKUVUUDELLE TARVITTAVAN TALOUDELLISEN TUEN. KIITOS

KIILTAVELJIÄ muistutetaan, että seuraavat KARJALAN JÄÄKÄRIN numerot lähetetään vain niille kiltaveljille joiden nimi löytyy KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN KILTA ry:n jäsenluettelosta.

MUISTA varmistaa jäsenyytesi ja tarkistaa onko jäsenmaksuasiasi hoidettu. Jäsenmaksu - johon sisältyy lehtitilaus - on kymmenen markkaa (10,-) kalenterivuodelta. Hoida siis jäsenyytesi kuntoon 15.8.76 mennessä - jolloin ilmestyy seuraava KARJALAN JÄÄKÄRI - KORPISOTURI - osoitteella: KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN KILTA ry.

Sepänkatu 13 A 4 80110 Joensuu 11

Pankit: KOP Joensuu tili n:o 10406-14645-3

PSP siirtotili Ku 750-10-1

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN KILTA ry.

Kontioranta

Puheenjohtaja	Reino Linna	Rantakatu 25 C 80100 Joens 10	p. 25909
<u>Johtokunta</u>			
Varapuheenjohtaja	Aulis Laine	Länsikatu 16 A 6 80110 Joens 11	26005
Sihteeri	Aimo Turunen	80790 Kontioranta	73264/
Taloudenhoitaja	Toivo Tenhonen	Sepänk 13 A 4 80110 Joens 11	25826
Kauko Olli		81280 Uimaharju	77186
Pertti Keränen		80790 Kontioranta	73264/
Markku Kokko		80790 Kontioranta	73264/
Reino Laakkonen		80410 Jyri	85121/
Olli Tuovinen	Mastotie 4 B	80160 Joens 16	822382
Erkki Huopio	Lakkapuistikko 1	80230 Joens 23	32384
Juhani Eronen	Kannas	75200 Juuka	24
Varusmiestoimikunnan puheenjohtaja		80790 Kontioranta	73264/
RAUK/KarJP:n oppilaskunnan	"	" "	"
<u>Killan valtuuskunta</u>			
Pekka Turunen, puheenjohtaja		81280 Uimaharju	77270
Simo Jääskeläinen, varapuheenjohtaja		81100 Kontiolahti	73248
Erkki Salomaa	Mäkitie 5	80150 Joens 15	23368
Antti Lehvonen	Kirkkokatu 3 D	80110 Joens 11	23720
Tero Tarma	Vaahterantie 6	80110 Joens 11	24146
Olavi Nupponen	Kalevankatu 17	80100 Joens 10	21212
Aimo Määttänen	Kukkolankatu 2 A	80200 Joens 20	31777
Pertti Kilkki		80790 Kontioranta	73264/
Ahti Saarelainen		80780 Kontioniemi	73561
Erkki Rouhiainen	Kalevankatu 23 A 9	80100 Joens 10	22473
Jaakko Simola		81750 Pankakoski	210
Veikko Tikkanen	Kalevankatu 14 D	80110 Joens 11	25654
Kosti Kettunen	Tikkamäentie 3 A	80200 Joens 20	31847
Martti Kummunmäki	Merimiehenkatu 9 A	80110 Joens 11	25871
Mauno Pankakoski	Torikatu 24	80100 Joens 10	24094
Rainer Rosenius		80790 Kontioranta	73264/
Aimo Hoikkala	Kirkkokatu 30 A	80100 Joens 10	25451
Tapio Pesonen		81280 Uimaharju	77230

5 x 5 km:n viestihiihdon joukkueet palkintojen jaossa
 Väap K Kettunen
 saamassa kultaista mitallia komentalta

Evl Pertti Kilkki
 onnittelee v 1976
 hiihdon parasta
 varusmiestä
 Korpr Matti Karttusta
 3.JK:sta

Tykkiammunnan kolme
 parasta: jääk J Huo-
 vila, jääk J Ahtinen
 ja jääk J Valling.
 SKSl:n komentaja
 Kenraalimajuri Pentti
 Syrjä totesi palkin-
 tojen jaossa, KarJP:n
 ampumataso olevan
 hyvä.

K A R J P : N T A L V I K I L P A I L U J E N T U L O K S I A

AMPUMAHIIHTO

Yl-sarja

1. Ylik	K Tiili	EK
2. V-kers	A Nupponen	3.JK
3. Väöp	K Kettunen	RAuK

35-vuotiaat

1. Ylik	T Tikkanen	KrhK
2. Kapt	E Happonen	PstK
3. Ltn	J Norismaa	EK

45-vuotiaat

1. Maj	E Karttunen	E
--------	-------------	---

Varusmiehet

1. Jääk	O Hyvärinen	3.JK
2. Kers	V-M Niskanen	RAuK
3. Jääk	T Puumalainen	EK

5 x 5 km:n viestihiihto

1. RAuK
2. 3.JK
3. EK

Perusyksikköjen välinen hiihdon yleismestaruus

1. RAuK
2. 3.JK
3. EK

I/76 saaperän Perinne Malja

1. 3.JK
2. EK

Henkilökohtaiset tulokset

1. Jääk	T Turunen	2.JK
2. Jääk	H Turunen	3.JK
3. Jääk	M Vuorjoki	KrhK

MURTOMAAHIIHTO 15 km

Yl-sarja

1. Ylik	K Tiili	EK
2. V-kers	A Nupponen	3.JK
3. Väöp	K Kettunen	RAuK

35-vuotiaat

1. Kapt	E Happonen	PstK
2. Ltn	J Norismaa	EK
3. Kapt	I Suvinen	KrhK

40-vuotiaat

1. Maj	L Kairikko	RAuK
--------	------------	------

45-vuotiaat

1. Maj	E Karttunen
2. Yliv	R Rosenius

Varusmiehet

1. Korpr	M Karttunen	3.JK
2. Jääk	P Hirvonen	1.JK
3. Alik	M Virkkunen	1.JK

I/76 saaperän "Tykkiammunta"

1. KarJP
2. PKarPsto

Henkilökohtaiset tulokset

1. Jääk	J Huovila	KrhK
2. Jääk	J Ahtinen	3.JK
3. Jääk	J Valling	EK

KUVIA KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN JA KILLAN
YHTEISTOIMINNASTA MENNEEN TALVEN LUMILLA

TATTOO

ILTARUMMUTUS VOROLINGBORGISSA

9.-18.6.1975 järjestettiin Tanskassa Pohjoismaiden Kiltapäivät, joiden yhteydessä vieraat saivat tutustua jäljempänä kerrottuun tilaisuuteen.

Vanhaan hyvään aikaan ennen toista maailmansotaa oli tanskalaisessa varuskuntakaupungissa nukkumaanmenohetken lähestyessä tapana, että sotilassoittokunta marssi kaupungin halki huomauttaen näin kahviloiden ja ravintoloiden omistajille, että oli sopiva hetki vasaroida viina- ja oluttynnyrit kiinni. Perinteikäs ja hyvä TATTOO rummutettiin ja varmistettiin samalla, että rauha ja järjestys säilyisivät kaduilla asukkaiden mennessä levolle.

TATTOO on englantia. Tanskaksi se on TAPPENSTREG. Tämä iltarummutus esitettiin Vorolingborgissa Pohjoismaiden Sotilas- ja Merimiesyhdistyksen 15. kokouksen kunniaksi. Tanskan Puolustusvoimat esitti samalla tervehdyksensä sekä skandinaavisille ystävilleen, että Vorolingborgin asukkaille.

MERIVOIMIEN NAISTEN SOTILASSOITTOKUNTA

Illan aloitti rummutus, joka tervehti kunnioittaen Tanskan ainoaa naismusiikkiyhdistystä, joka tuli Merivoimien Naisten Sotilasyhdistyksestä. Tämä perustettiin vuonna 1946 eli heti toisen maailmansodan jälkeen.

Soittokunta on Tanskan Puolustusvoimien vapaaehtoinen osa ja puolet sen jäsenistä toimii suoraan Merivoimien johdossa, toisen puolen kuuluessa vapaaehtoisina Merivoimien Suojelukuntaan eli Kodinturvajoukkoihin.

Soittokunnan johtajana oli Annette Struckman ja musikaalisesta koulutuksesta huolehti orkesterinjohtaja J.R. Kamper.

TANSKAN VARTIORYKMENTTI

Rykmentti perustettiin vuonna 1763 ja se on aina ollut kööpenhaminalainen. Rykmentti taisteli englantilaisia vastaan vuonna 1802 ja 1807 se toimi mm. miehistönä laivastossa. Vuosina 1848-50 ja 1864 tämä joukko-osasto osallistui melkein kaikkiin Etelä-Jyllannissa käytyihin taisteluihin.

Vartiorykmenttiä perustettaessa kuningas määräsi, että "sen on aina oltava ensimmäinen" - ja sitä se on jatkuvasti. Rykmentin soittokuntaa johti yliluutnantti R.S. Petersen.

SUOJELUSKUNTARYKMENTTI 7

Suojeluskuntien eli kodinturvajoukkojen juuret juontavat sotavuosien 1940-45 vastarintaliikkeeseen.

Suojeluskuntiin kuuluu vain vapaaehtoisia, sekä miehiä että naisia,

joita voidaan käyttää sodan aikana Tanskan Puolustusvoimissa paikallis- ja tukitehtävissä. Suojeluskunnat tietyn alueellisen kokonaisuuden. Niinpä Vorolingborgin kaupunki kuuluu osana Suojeluskuntarykmentti 7:n toiminta-alueeseen. Rykmentin vapaaehtoinen soittokunta vietti juuri 25-vuotisjuhlaa. Soittokunnan johtajana toimi René Christoffersen ja koirapalvelun, jollainen myös sisältyy rykmentin toimintaan, johtajana oli Sven O. Hansen.

MERIVOIMAT

Tanskan laivaston historiaa voidaan seurata kauas keskiajan hämyyn.

Tanskalaiset ovat aina purjehtineet Itämerellä ja siihen liittyvissä lahdissa ja salmissa sekä käyneet näillä vesillä Tanskan valtion syntyyn johtaneet sodat.

1600-, 1700 - ja 1800 - luvuilla noudatettiin Baltian merialueella Tanskan lakeja. Tämä on luultavasti varsinainen syy siihen, että Tanskan olemassaolo itsenäisenä valtiona tunnustettiin aikana, jolloin sekä suuria että pieniä valtioita sortui Euroopan mannermaata hävittävien sotien vanavedessä. Merivoimien soittokuntaa johti yliluutnantti E. Gort.

IRLANNIN KAARTI

Irlannin Kaarti on eräs Etelä-Afrikassa vuonna 1900 buurisodan aikana perustetuista rykmenteistä. Kaarti otti osaa molempiin maailmansotiin. Sen lisänimi on The Mikes - jonka toisen nimen kerrotaan Irlannissa olevan Mike.

Syyskuussa vuonna 1944 Kaartia komensi eversti Vandaleur. Hänet muistetaan erikoisesta hyökkäyskäskystään edettäessä Belgiassa: "Tilanne vihollisen puolella on kuvattavissa yhdellä sanalla: KAAOS! Irlannin Kaarti syö tänään päivällisen Brysselissä!"

Kolmen rykmentin, Irlannin Kaartin, Prinssin Henkivartiorykmentin ja Falsterin Jalkaväkirykmentin yhtyneet soittokunnat päättivät illan musiikkiesitykset.

PRINSSIN HENKIVARTIORYKMENTTI

Rykmentti perustettiin vuonna 1657 ja on sen jälkeen ottanut osaa kaikkiin Tanskan käymiin sotiin sekä kotimaassa että ulkomailla. Rykmentti on Jyllannissa ja sen soittokunta oli matkustanut Vorolingborgiin Viborgista.

FALSTERIN JALKAVÄKIRYKMENTTI

Rykmentti perustettiin vuonna 1747 ja on osallistunut kaikkiin Tanskan käymiin sotiin Napoleonin ajoilta saakka. Tämäkin rykmentti oli alun perin jyllantilainen, mutta vuonna 1913 se siirrettiin Sjellantiin. Tämä rykmentti oli isäntämme Vorolingborgissa.

Kahden viimeksi mainitun rykmentin yhtynyttä soittokuntaa johtivat E. Hammerbak ja D.K. Glasel.

Ilta päättyi yhteiseen lipuille suoritettuun kunnianosoitukseen.

Kuinka moninaiset ovat
sinun tekosi Herra
viisaasti sinä olet ne
kaikki tehnyt
psalmi 104 24. jae

Joensuun Ortodoksinen Seurakunta

JOENSUUN
DIESELHUOLTO OY

**LEHMON SORA JA BETONI
SULO TURUNEN**

Puh. Konttori 25 003
Betoniasema 83 129, 83 229
Sorakuoppa 83 144

**JOENSUUN
LAAKERI**

Niskakatu 1 Joensuu

Leipomo & Konditoria

K. KAHILA

JOENSUU

Puh. 82 350, 82 351

ESKO PUTKINEN

Polvijärvi kk

KESKO

TANSKASEN HAUTAUSTOIMISTO

Polvijärvi kk

Tervetuloa asioimaan
Palvelemme teitä kilpailukykyisin hinnoin
Myös iltaisin

RAVINTOLA TUULIMIES

I luokan anniskeluravintola

Polvijärvi Puh. 244 ja 384

ENSO-GUTZEIT OSAKEYHTIÖ

**PANKAKOSKEN JA
UIMAHARJUN TEHTAAT**

TEKSTIILITALO M. KOKKONEN

Polvijärvi

KESKO

**POLVIJÄRVEN KIRJA-
JA KEMIKALIO**

OMIST. TELLERVO KORHONEN

Pohjois Karjalan Auto-opisto

Joensuu Merimiehenkatu 21 a Puh. 23 359

KAUPUNGIN KIRJASTO
80100 JOENSUU 10

Oy Wilh. Schauman Ab
Joensuun tehtaat
VANERIA
LASTULEVYÄ

VARUSMIES!

Ajokorttiasioissa palvelemme teitä asiantuntevuksella. Autokoulumme sijaitsee varuskunnan tienhaarassa.

Käytä vapaa-aikasi hankkimalla ajokortti koulumme kautta.

Tervetuloa!

Kontiolahden
Liikenne-
koulu

Kontioranta

Söisit sinäkin
Atrialenkkiä

LIHAKUNTA

Joenkulta

kuvasilta

KULTASILTA

OPTIKUVA

JOENSUU, PUH. VAIHDE 21 211